

Доблес жорайни

№ 57 (2304) ■ П'ятниця, 31 березня 2000 року ■ Ціна договірної

- 1889 р. Відкриття Ейфелевої вежі в Парижі.
- 1914 р. Народився Леонід Новиченко, літературознавець. У 1968 р. за роботу «Не ілюстрація - відкриття!» удостоєний Державної премії УРСР ім. Шевченка.
- 1917 р. у Києві відкрито першу українську гімназію.
- 1934 р. Засновано Дитячого УРСР (з 1964 р. - видавничо-літературна для дітей та юнацтва «Веселка»).

31

Боротися з корупцією допомагатимуть італійці

Голова Верховної Ради України Іван Плюш зустрівся з Надзвичайним і Повноважним Послом Італії в Україні Джаном Бертинетто. Голова ВР повідомив, що під час візиту до Польщі, на зустріч керівників парламенту Центрально-Європейської ініціативи, обговорював з главою італійського парламенту Лучано Віланте питання боротьби з корупцією. На думку Івана Плюша, Італія могла б поділитися корисним досвідом щодо розв'язання цієї проблеми. Джан Бертинетто передав побажання уряду та парламенту розвинути тісні відносини з Україною, особливо на парламентському рівні. Він також привітав Івана Плюша з обранням на посаду Голови Верховної Ради і поінформував, що запрошення його до Рима залишається в силі.

Світовий банк і кредитує, і підбадьорює

І тим самим висловлює довіру
до офіційного Києва

Про це свідчить прибуття у столицю директора Світового банку (СБ) у Європі та Азії Луки Барбоне та спеціальні відвідування йому департаменту щодо того, як Укресімбанк втілює в життя одні з кредитних проєктів.

Нагадаємо, що від 1992 року Світовий банк вже надає кредитів у рамках різних економічних проєктів на загальну суму 2,022 мільярда доларів. Один з них, спрямований на підтримку вітчизняного експорту, і втілює в життя Укресімбанк.

Утім і Лука Барбоне те вже сказав, і СБ, і Україна мають зв'язати на той факт, що переговори з подальшого кредитування структурних реформ відбуваються одночасно з проведенням міжнародного аудиту Нацбанку, висновки якого можуть або прискорити, або загальмувати взаємодію співпрацю. Тож переговори папа Луки Барбоне з керівниками держави будуть складними і багатозначними.

Фото Сергія КОСАЛЬЧУКА

Е-ех,
ухнули!

6-7

Програма
телепередач

8-9

Андрій Шевченко:
Від любові до
ненависті - два
кроки

13

➤ Для учасників не-походок від'їжджено від мережі 3-й блок Рівненської АЕС

➤ На киянському заводі «Більшовик» стала до ладу нова технологія ліній з виготовлення жерстяних упаковок для продуктів харчування.

➤ Унаслідок танення снігу на річці Західній Україні вода піднялася більш як на метр.

P.S.

Закрити — і край!

Але
кінця-краю
чорнобильським
проблемам
не видно

Нещодавно, зустрічаючись із журналістами у прес-клубі Українського ядерного товариства «Енергія», академік Віктор Бар'ятар сказав приблизно так: те, що закриваємо Чорнобильську атомну, якоюсь мірою — добре. Але скоріше це потреба, яку видають за добро. Станіши, безперечно, треба закривати. 2003 року вона вичерпає свої ліміти. Проте три роки мога б іще попрацювати.

Утім-то й усе калязять того, що відбувається. З одного боку, світова спільнота в особі уряду країн «великої сімки» домагається зупинки останнього, 3-го, блоку ЧАЕС, що його завжди ремонтує, і початку великомасштабних стабілізаційних і реабілітаційних робіт на об'єкті «Укриття», а також — у зоні. Але, з другого боку, втрата мільйона кіловат електроенергії для економіки зубоїлої за останні роки країни — удар нижче пояса.

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото Валерія ІНЮТИНА

Напиши вам і я...

Моя кров рятувала людей

Міаю давня «Почесний донор України» — здавав кров максимально допустимими дозами 48 разів. За законом мені належить 20 відсотків доплати до пенсії. П'ять місяців одержував по 3,32 гривні, потім листівка повідомила, що за донорство грошей більше немає. Пенсії теж не одержую вже сім місяців. Не шкодує за тим, що здавав кров, вона потрібна була жворим. Нині сам потребує допомоги.

Микола КРИЖАНІВСЬКИЙ.

Горішківська
Хмельницької області.

До 55-річчя Перемоги: солдатські історії

Як Паша з німцем автоматами обмінялися

Після тяжких боїв біля озера Балатон (Угорщина) ніші 9-ти гвардійська парашутно-десантна армія просується в напрямку Бюна. Тоді загинуло багато наших бійців. Для поповнення людським, технікою та боєприпасами на деякий час ми стали в оборону. Зрозуміло, що солдати після виснажливих перекосів намагалися більше поспати. Не був винятком і товариш Павло Похотин. Саме на нього, сплячого, і натрапив німецький солдат, який, схоже, заблукав і пробрався до своїх. Спочатку гітлерівське сприяння Паша за неможливістю. Тому й спробував забрати у нашого бійця автомат. Але від шероху Павло прокинувся і, по-

бачивши, що його розбурхують, скопив ворога за ногу. Однак тому вдалося вирватися з мішечків гвардійських об'єктів. Проте він захопив Пашин автомат, а свій залишив біля радянського солдата. Що, до речі, і врятувало життя нашкоду Гете. Адже в його зброї не залишилося жодного патрона.

Паша вилетів інший автомат, з яким він вилетів влітку і закінчив війну в Чехословаччині.

Григорій ГАВРИЛЕНКО,
гвардієць радянський.

Гельмязів
Черкаської області.

ПОЛІТИКА

Указ Президента України

Про внесення змін до Указу Президента України від 15 січня 2000 року № 65

У зв'язку з рішенням Конституційного Суду України від 27 березня 2000 року у справі за конституційними постановами 103 і 108 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) Указу Президента України «Про проголошення всеукраїнського референдуму за народною ініціативою» (справа про всеукраїнський референдум за народною ініціативою) та керуючись

статтею 152 Конституції України, постановляю:

1. Включити до статті 2 Указу Президента України від 15 січня 2000 року № 65 «Про проголошення всеукраїнського референдуму за народною ініціативою» пункти 1 і 6.
2. Центральний виборчий комітет здійснює підготовку і проведення всеукраїнського референдуму за народною ініціативою з питань, передбачених пунктами 2, 3, 4 і 5 статті 2 Указу Президента України від 15 січня 2000 року № 65, які рішенням Конституційного Суду України від 27 березня 2000 року визнані конституційними.

3. Цей Указ набирає чинності з дня його оприлюднення.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
29 березня 2000 року.
№ 548/2000.

Фотофакт

Коментар

Закрити і край!

(початок на 1-й стор.)

ЧАЕС хоч і є старішим, серед інших атомних, але виробничий план торік виконала на 104%.

Можна, звісно, залопотішити ці уявний райдуку карти: гроші на безліч робіт з усунення «чорнобильських проблем» (за останнім підрахунком 20 мільярдів доларів) наші зарубіжні друзі й сусіди надають. Але ж не вичерпується усе будівництвом компенсаційних потужностей на Рівненській та Хмельницькій атомних станціях. Вивести експлуатацію на чаші бому з них улітку розірватиметься не раніше як через 1,5 року. І немає жодної гарантії, що «чорнобильські гроші» просто не вилетять у трубу теплових електростанцій, які доведеться нещадно експлуатувати, бо треба буде протримати ненажерливі ТЕС на вугіллі та газ — це ще півліха. Ціна енергоносіїв у ході порівняння не йде з вартою оновлюваного обладнання. Знищення майже стовпівоскопа виставляє ризик нічого не відбувалося і не ремонтувалося.

Тож із закриттям ЧАЕС, хоч як крути, а поспішати нам не вигідно. Тим більше що грошей, обіцяних ще п'ять років тому під час підписання Меморандуму про взаєморозуміння між урядами України та країн «сімки», а також — Комісєю Європейської співплотності — майже немає.

28–29 березня на Чорнобильській АЕС і в Савутині Сирієвський банк реконструкції розвинути проводить нараду представників країн — донорів Руху ядерної безпеки та Чорнобиль-

ського фонду «Крихта». Панні-посланці, за задумом організаторів зустрічі, мали биди на підставі побаченого й почутого переконатися свої уряди і парламенти в потребі всією толпою розв'язати чорнобильське питання. Доповнити але наявні 300 млн. доларів сумою, якої не вистачить.

Поки що Україні пропонувано спотакати закрити ЧАЕС, а гроші на всі градаційні плани і справи отримати вже потім. Як це практично зробити — «донори» не обговорюють. З 3 нашого боку арешто шоканісний висновок: хочому Президент Леонід Кучма підтвердив міністрів енергетики ЧСБ Білу Ринарону намір закрити ЧАЕС у 2000 році, тепер ось ухвалено урядовою постановою.

На дуку голови Комітету Верховної Ради з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки Олександра Гудими, проблему збору коштів на заходи для закриття АЕС і виконання необхідних конструктивних енергооб'єктів на АЕС та ХАЕС треба розглядати і вирішувати лише комплексно. А на надрі країн «великої сімки» (які хочому усього «вкладивають» домігатися термів гарантії у зазначеному питанні. В цьому комитеті Верховної Ради готовий швидко підтримувати Президента, уряд аж до політичних заяв, звернень до парламентів різних країн. Іншакі ЧАЕС доведеться експлуатувати й далі. Шо не лише вигідніше, а й поки що безпечніше.

Людімі МЕНКУЛА.

Весняний дарунок киянам

(початок на 1-й стор.)

На відкритті станції буди присутні Голова Верховної Ради України Іван Плющ, Президент України Леонід Кучма, Прем'єр-міністр Віктор Ющенко, київський мейсоль Голова Олександр Омельченко.

Скажемо одразу, станція приваблює величність і довершеність. Не віряться, що ще кілька днів тому тут кипіла робота.

Підхожу до голови АТ «Київпроект» Ігор Гордєва.

— Завдання цієї станції, — значає він, — насперд у тому, щоб зняти навантаження на Петрівку. Шукати у станцію метро «Лук'янівська». — Однак пішло в експлуатацію.

За джерма розкинулася велика зала десь на 1500 кв. м з довгими рукавами для перехолю Сіро-чирний граніт на підлозі гармонію з червоною і пастельними стінами. Шоправ, мусіє он фанера під стінами у залі. Залітупу у директора Київського метрополітену Миколи Бальачока, щоб це означало.

Тут, за фанерою, ховаються майбутні торговельні центри, невеличкий 6-метровий експонаті спускає нас до меншої залі на 80 кв. м, де знаходяться турнікети і каси. Ескалатором заводжимо 120 метрів спускаємося на платформу. Голоса ВАТ «Київметробуд» Володимира Петренка пояснює, чому станція така глибока:

— Ви пам'ятає куренський трагедію 1961 року. Тоді півтори півторі з цього урочища. Залізали на 70-метрові глибини. А закрили і будувати станцію треба тільки у твердій породі.

Київ. Михайло ЛІВАНОВСЬКИЙ

Заява фракції Народної-демократичної партії

Діючи в засобах масової інформації оприлюднює доповідню про передачу до Верховної Ради України «для розгляду» матеріали Служби безпеки України про подання заяви «корупційні діяльності» семи народних депутатів України, у тому числі і члена фракції НДП, народного депутата України Л. Черновецького. Сирієвський банк реконструкції оформив Верховну Раду про порушення Закону України «Про боротьбу з корупцією» народними депутатами України: В. Бабичем, В. Плотницьким, С. Кривошечним, С. Рісем та І. Кірошиним, які «завідомо» не підлягають підпільній діяльності, що, в свою чергу, на дуку авторів подання, має підстав розглядати й діяння як корупційні.

Крім того, як зазначається в матеріалах СБУ, двоє народних депутатів України (Л. Черновецький та В. Бабич) входять до складу правлінь чи інших виконавчих органів підприємств, кредитно-фінансових установ, господарських товариств тощо, спілчок, об'єднань, кооперативів, що здійснюють підприємницьку діяльність.

У такій спосіб чим поданням Служби безпеки до Верховної Ради широка громадськість України була поведлена про початок (проголошення) націоналістичної боротьби з корупцією, бачила якої проникла і в стіни вищого законодавчого органу.

Варто звернути увагу на те, що реформи про діяння кримінальних справ, які заведені спеціалістами на народних депутатах України з 01-го березня 2000 року до Генеральної прокуратури, в звідти до Верховної Ради вельєх протягом кількох останніх місяців складано дві надії, які слід розглядати поїтпуну наявність навколо Верховної Ради та підпільної підпільної передеревленні настрої виборців. І це, мовляло,

було б зрозумілим і виправданим, якби доведеною матеріалі биди б нахвалювані, аргументовані, юридично беззагоном об'єднуваннями. В ишому випадку виникне небезпечне явище апровадження про

або не найкращим чином забезпечення виконання політичного замовлення.

По чергову спробу промодифікувати виниклий виключно «вислів» золь у боротьбі за розбудову демократичної, правової держави в Україні.

Важко собі уявити, аби-або, а не про шось інше, свідчить висновок щодо подання Служби безпеки України, підготовлений юридичним та науково-експертним управлінням Верховної Ради України, в якому зазначається:

1. Згідно з статтею 80 Конституції України Верховна Рада України має згоду лише на притягнення народних депутатів України до кримінальної відповідальності з затримання чи арешту і не наділена повноваженнями щодо розгляду по суті матеріалів щодо вчинення народними депутатами України корупційних правопорушень, відповідальність за які встановлена Законом України «Про боротьбу з корупцією». С. Кривошечний, С. Рісем та І. Кірошини мають бути, на наш дуку, повернуті Службі безпеки України для вирішення питань про напильність їх (привласнення передбачених законом підстав) до суду. Привласнює слід зазначити, що відповідно до Закону України «Про боротьбу з корупцією» (ст. 4) Служба безпеки України є органом, який веде боротьбу з корупцією. Згідно зі ст. 7 Цивільного кодексу вони зобов'язані з'ясувати в діянні особи ознак корупційного діяння або іншого правопорушення, наявного з корупцією, є підставою

для складання протоколу про таке правопорушення. Після цього протокол разом з матеріалами перевірки у триденний термін з моменту його складання надсилається до районного (міського) суду за місцем проживання органу, що склав цей протокол. У п'ятиденний термін з моменту надходження цього золь зобов'язаний розглянути адміністративну справу по суті і прийняти відповідне рішення (ст. 12 Закону України «Про боротьбу з корупцією»). У цьому випадку, за наявності даного підстав, або умисне недоведення до суду такого протоколу особою, на яку покладено ці обов'язки, є корупційним правопорушенням і підлягає собою відповідальності за ст. 11 Закону України «Про боротьбу з корупцією».

3. Згідно з матеріалами Служби безпеки України йдеться про заходження народних депутатів України (Л. Черновецького та В. Бабича) до складу керівних органів господарських товариств, що є несумісним зі статусом народного депутата України, за наявності якого неможливо бути членом розгалуженого Комітету Верховної Ради України з питань Регламенту, депутатської етики та організації роботи Верховної Ради України.

3. Інформація стосовно вчинення окремими народними депутатами України корупційних правопорушень оприлюднена представниками Служби безпеки України через засоби масової інформації до привласнення відповідних рішень сумою, Оскарів така інформація торкається честі і гідності зазначених народних депутатів України. Згідно зі ст. 7 Цивільного кодексу вони зобов'язані з'ясувати в відповідному позовом до суду. Як додаток до цього висновку юридичного та науково-експертного управління

Верховної Ради для повторного розуміння ситуації щодо аргументованості звернення до «корупційних діяннях» народних депутатів України пропонуємо визначення поняття «корупційні діяння», яке дається в Законі України «Про боротьбу з корупцією». У ньому визначається, що «Корупційними діяннями є:

а) несумісне одержання особою, уповноваженою державою на виконання функцій держави, у зв'язку з виконанням таких функцій матеріальних благ, послуг, пільг або інших переваг, у тому числі прийняття чи одержання передбачених (послуг) шлохом їх прибрания за шмою (тарифом), яка є істотною нижчою від їх фактичної (дійсної) вартості;

б) одержання особою, уповноваженою державою на виконання функцій держави, кредитів або позичок, придбання цінних паперів, нерухомості або іншого майна з використанням при цьому пільг чи переваг, не передбачених законодавством.

В якому співвідношенні знаходяться це юридичне тонке визначення корупційних діянь зі звичайними звичками народних депутатів, за бажання небагато зрозуміти навіть не юристам.

А тому, мабуть, не випадало на підставі подання зазначеного вище про подання Служби безпеки на прес-конференції Голови Верховної Ради України було сказано: «Бачте щось з цього?».

З одного боку, воно так. А з другого, стас зрозумілим, що з таким професійним рівнем окремих представників Служби безпеки, примітних до підготовки зазначених матеріалів, нам ще доведеться чекати виконання президентської програми подолання корупції як небезпечного суспільного явища.

Олександр КАРПОВ,
голова фракції НДП.

Що на поверхні, а що на глибині

ДОВКОПА СВІТУ

Сенсація

Теракт не відбувся

У четвер пізно вночі в аеропорту Шереметьєво-1 знайдено вибуховий пристрій. У політичному пакеті, який пізніше співробітники аеропорту знайшли на підлозі, була банка з комерційною кавою, а всередині — граната РГД-5 без запалу та тротилова шашка з дестонатором. Бомбу вдалося знешкодити тільки під ранок.

Україна і світ

«Німецька хвиля» так заговорила нашою мовою

Радіостанція «Німецька хвиля» розпочала цього тижня випуск в ефір 15-хвилинної радіопрограми українською мовою, повідомив журналістам її генеральний директор Дітер Вайрх.

Віткриваючи українську програму, «Німецька хвиля» має на меті стати альтернативою Бі-Бі-Сі, а також місцевим засобом масової інформації, — сказав він, зазначаючи, що в Україні попит на інформацію з Німеччини та Європи дуже великий. Вже 10 місцевих радіостанцій (партнерів з ресторанів) висловили готовність включати українську програму «НХ» до своїх передач. Тому «Німецька хвиля» планує збільшити час мовлення до 30 хвилин.

Щаво, що раніше плани українського мовлення на німецькій хвилі вже було до практично «поховано». Але, можна припустити, загрозлива для демократії внутрішньополітична ситуація та брак свободи слова в нашій державі стали поштовхом до нинішнього рішення. «Україна є важливим чинником стабільності у Східній Європі, — вважає Д. Вайрх, — однак сьогодні переживає складний процес політичної, економічної та суспільної трансформації».

Місце під австралійським сонцем

Українська громада в Сідней (Австралія) шукає місце для пам'ятника Герасиму Шевченку. Сам пам'ятник, томіше скульптурна робота під назвою «Шевченків дім», уже є. Під час проведення Шевченківських свят його передала австралійським українцям хліська влада. Робота скульптора Анатолія Валуєва — це узагальнена форма балуни, з одного боку який — рельєф на тему визвольної боротьби українського народу, а з другого — портрет Великого Кобзаря.

Канберра.

Павло АНГЕЛУЦА.

Стіпе Месич відмовився від «Слобофона»

У Загребі повідомили про те, що новий президент Хорватії Стіпе Месич розпорядився демонтувати у власному кабінеті «Слобофон». Так називають там прями телефонну лінію, яка сполучає резиденцію президента СРЮ Слободана Мілошевича і покойного глави Хорватії Франьо Туджман. Стіпе Месич, таким чином, має продемонструвати своє ставлення до Мілошевича, якого привселюдно критикує за антидемократичний режим у Югославії і ждає його якнайшвидшої відставки.

Чорний апарат, який виказав за допомогою спеціальної захованої картки, Мілошевич поздравляв Туджмана під час однієї з зустрічей двох президентів у сербському заповісному Караджоржево. І наступних сім років, зокрема в під час міжетнічного конфлікту на Балканах, повідомляв преса, два лідери спілкувалися цією телефонною лінією.

Сербська опозиція у зв'язку з цим стверджує, що Слободан Мілошевич «за стіною народної» використовував контакти з Франьо Туджманом в особистих інтересах і зрадив сербів, яких було вигнано з сампроголошеної республіки Сербська Країна у 1995 році під час операції хорватської армії «Бура» і «Спалах». Дуже критично поставився до існування «Слобофона» і громадськість Хорватії, де ще й досі мають сильні антисербські настрої.

Якщо президента малоюють на матерюшках і продають іноземцям як сувенір — це добре чи погано? Мабуть, добре. Малоюють — отже популярний в країні. Купують іноземці — отже популярний за кордоном. До того ж податок від продажу йде до казни. Отже поганоюється бюджет. Правда, що про це думав сам Путін (не матерюшки, а новообраний президент РФ)? поки що не відомо.

Фото АП.

Анекдот

Приїжджає Клінтон у Париж. Перше запитання в аеропорту: «Як ви ставитесь до публічних будинків у Парижі?» Клінтон думає: «Скажу, що добре, мене не засудять співвітчизники. Скажу, що погано — француз». Вирішив викручитися: «А що, тут є публічні будинки?» Наступного дня газети вийшли з таким заголовком: «Перше запитання Клінтона в Парижі: «Тут є публічні будинки?»

Продовження теми

Брати Бабяни відповідатимуть за Гукасяна?

Як уже повідомляв «Г», 22 березня в столиці самопроголошеної Нагірно-Карабаської Республіки Степанакерт було вчинено замах на президента НКР Аркадія Гукасяна. Майже відразу після цього за гратами опинилися екс-міністр оборони НКР генерал-лейтенант Самвел Бабян, а також його брат — мер Степанакерта Карен Бабян.

Плохара впала на братів Бабянів, оскільки останнім часом із стосунками з Азалаю НКР загострилися. До речі, сталося це після того, як прем'єр-міністром НКР став колишній заступник голови кримського парламенту Аннушаван Дамелан. Прибувши на історичну батьківщину, він посів швидко отримав важливу посаду в Степанакерті. Призначення нового прем'єра вочевидь не сподобалося високопоставленому карабаському військовому, котрий мав до цієї миті безперечно авторитет і вплив. Тим часом Аннушаван Дамелан почав проводити карову та економічну політику, яку Самвел Бабян і його оточення вважали для себе небезпечною.

Арешти генерала та деяких близьких до нього осіб викликали суперечливі відгуки. Вірменським Союзом ветеранів карабаської війни навіть розповсюджено заяву. В ній сказано, колишній міністр оборони НКР є «національним героєм, і оточений переконаними, що він не здатний на таку підлість». Крім того, відразу після арешту Бабянів до Степанакерта прибула представницька делегація з Єревана, кистяк якої становлять члени парламентської фракції «Правдо та Єдиним». Ця політична організація було створено нещодавно за безпосередньої підтримки генерала Бабянів. У такій спосіб авторитетний військовий демонстрував своє прагнення активно брати участь у політичному житті Вірменії. Проте це, з одного боку, викликало роздратування Єревана, з другого — спровокувало охолодження стосунків між Бабяном та його колишніми соратниками. Можливо, тому у Степанакерті ходять чутки про особливий протест й попросили підвищеною забирається геть...

Карабаське керівництво, схоже, намагається досить ретельно і має намір довести справу до кінця. Прокуратура НКР уже поширила інформацію, що терористи визнали свою провину і дали детальні показання. Окремі натаки деяких єреванських політиків на те, що замах на президента Гукасяна організовано ззовні, підтримку у Степанакерті не знайшли. Натомість міністр закордонних справ НКР Наїра Мелкумян одностайно заявила: «Добути в процесі слідства докази свідчать про непричетність до цього теракту зовнішніх сил».

Ну а що сам потерпілий Гукасян? Йому зробили операцію в Єреванському інституті травматології. Тепер карабаський лідер почувся задовольним, і стан його здоров'я в серйозних побоювань не викликає, його реабілітаційний період триватиме досить довго.

Єреван.

Армен ХАНБАБЯН.

Аналогії — референдум

Іран: усенародне голосування можливе після санкції Меджлісу

В Ісламській Республіці Іран законодавство може здійснюватися прямо (за допомогою всенародного референдуму) і непрямо (іранської практики застосування референдуму ми взяли із журналу «Третій погляд» — офіційного видання, розповсюджувального посольством ІРІ в Києві. На нашу думку, коротко викладені нижче норми надзвичайно прості, логічні та дохідливі. Вони могли б істотно розширити світогляд ініціаторів та ідеологів нашого референдуму, в також сприяти адекватному сприйняттю ними дійсності.

Пряме законодавство, тобто проведення референдуму, в ІРІ регламентовано статтею 59 Конституції, де сказано: «Під час розв'язання найважливіших економічних, політичних, соціальних і культурних проблем законодава влада може здійснюватися за допомогою референдуму шляхом прямого звернення до волі народу. Вимога про звернення до загального голосування має бути затверджена двома третинами від загального числа депутатів Меджлісу».

«За деяких причин, — зазначає у своєму коментарі «Третій погляд», — неможливо постійно вважати до прямого законодавства, здійснюваного народом. Окрім того, інші економічні, політичні, соціальні та культурні проблеми такі складні, що народи мис не можуть про всі ці питання судити з достатньою опорою компетенції, а отже, і правильно голосувати. Таким чином, пряме безпосереднє голосування можливе тільки з найважливіших проблем, щодо яких кожне суспільство повинно мати свою думку і бачити в цих питаннях усіх і ніхто. Саме тому в Ісламській Республіці Іран для визначення достатньої важливості конкретних питань для внесення їх на загальне голосування використовують такий спосіб, як наявність двох третин депутатів Меджлісу. Але для безпосереднього проведення референдуму необхідний також указ Іранської революції».

Роздуми на вільну тему

Занапащає людей не горілка

З настанням весни на вулицях стало веселіше. Тобто — більше людей звеселило. Напідпитку. Чому? Психологи, які аналють відповіді на всі запитання, пояснюють: людина, як і її мати-природа, прагне відірватися. Але розвинути заважає проблеми, що накопичилися протягом року. Ось і влаштовують собі відпочинок. Хто як може.

Та якщо ви вважаєте, ніби ми щодня щось унікальне, то глобально помиляєтеся. Промогити горілку заля «тесеріст голови» — це рецепт, до якого часто вдаються і в інших країнах. Причому ший рік. У Південній Кореї, наприклад, працівники фірм і офісів заживають свої кабинети значно пізніше від закінчення трудового дня. Весняні церемонії зняття стресу з допомогою леготрагедного рисового соку та ароматичних заливок. Мало того, багато власників фірм самі виставляють своїх підлеглих, вважаючи, що спільна вечеря не тільки допомагає зняти стрес, а й зміцнює колектив. Іхні дружини, котрі перельано не працюють, терпляче ставляться до цієї традиції. Чоловіки заробляють гроші. Мас право і відпочити.

Знають утому колективом вина й ділові люди у Великій Британії. Причому такого виважено злідили американські експерти після спеціальних досліджень. Ні, вони не ставили за мету вичити, хто скільки п'є у Європі. Просто американські психологи склали уявлення про європейських партнерів. Сказали: з'ясувалося, британці в цій «справі» випереджають навіть французів, а іспанці порівняно з ними — просто непитиш. Французький рецепт від утоми... Ні, не кохання, а хороша вечеря, природно, із пляшкою вина. До речі, найчастіше за компанію з... дружинами, які тек не заперечують проти зняття робочого стресу, як і якщо французі колись повернули у винячунковий ресторан, то голландці мовіть приходить за роботи раніше, ніж попередні, а іспанці з дружинами в цій чаші зазвичай спілкуються з дітьми, дивляться телевизор, вивинають подучки...

З точки зору користі для здоров'я, справжній приклад для наслідування — італійці. Після втомлюючого робочого дня вони відправляються до тренажерних залів, щоб разом з стресом змочити кілька калорій. У суїдських залах тренуються й «полонини». Коли чоловік — Анголлон, не бути Венероло просто небезпечно.

Проте за фізичною працездатністю іх усе-таки випереджають бельгійці, що відпочивають від праці на робочому місці... удирною інчюною роботою з писемним столом. Таких працюючих у Європі більше немає. Ще в цій чаші роблять їхні жінки, експерти не повідомляють.

Правда, у деякому ми все-таки унікальні. Якщо в британці знімають стрес, спринчаний нальто великим навантаженнями на роботу, то у нас є й інші категорія людей: ті, хто знає стрес від ті марних пошуків і безтрусшії. Зовсім недавно довелось побувати в одному селі на Поліссі. Ничого особливого в ньому: село — як село, люди — як люди. Тільки вже о 12-й піл парканам лежать мисливські мисливці... Відпочивають. Знімають стрес. Працюють жінки. Ажби комуся треба працювати. А що вони думають з цього приводу, запитав у них самі.

Наталія ФІЛІПУК.

Справи сімейні

Унікальне досягнення

Жителка естонського містечка Лявенема Ане-Лі Суйте народила дитину Марюну (не зашто поширено до сім'ї у в Естонії). У країні, де демографічна ситуація від останніх років різко погіршується, що новину стрипили як сенсацію.

Ще б пак, якщо сім'ї «гарячих тесерістів» навіть у тесері дитини мають вважатися багатодітними. А сорокаріна Ане-Лі народила вже 14-ту дитину! Навіть за радянських часів, вояючи зарплатами, стандартами — мати-героїня...

Згідно з соціологічними опитуваннями, половина молодих естонців хочуть мати двоох дітей, 28% готові виховувати трьох, троє зі ста — п'ятьох! Більше, й тільки двоє зі ста не хотіли б мати дітей взагалі.

Проте, як каже виважений директор Союзу планування сім'ї Кай Ханне, реально кариєви залежить не так від намірів молодих сімей, як від політики держави та економічних умов... І хоча в Конституції Естонської Республіки записано, що багатодітні сім'ї перебувають під особливим опіком держави, ця місія, як і в усіх Естонії лише 236 сімей, а їхніх дітей тільки 236 дітей. Із них 19 сімей, а їхніх дітей лише двоє дітей.

Але сім'я Суйте — одиниця!

Володимир СТРОЙ.

Телівізі.

Час повертати подарунки

Битва за Ватерлоо

Лише за годину їдні від Брюсселя тихе затишне містечко. Сюди постійно приїждять туристи, але їх зазвичай багато не буває. Саме тут, на полі Ватерлоо, Наполеона було остаточно розгромлено. І хто міг би подумати, що через 185 років ця провінційна визначна пам'ятка стане предметом баталії. Не воєнних, а судових.

Якщо один з українських туристів, побувавши на руйнах древнього Вавилона, висловився просто й зрозуміло «чепирки», «загалом, з такою точкою зору, Ватерлоо — це годину, на вершині — статуя лева, винку — величезне поле. С, шоправда, й музей Наполеона. Але це, як то кажуть, на лейфствіє, тим паче що від коштує у кілька разів дорожче, ніж жетон від нахотів на історичне поле. Зроблено тут усе для того, щоб максимально вичити дохід від туристів. Утім, як і скрізь на Заході. Причому, туристки, схожі на наших метрополітеских, через їх погартіли з розповідної горі, розповсюджені вестерні сучасного приміщення — великого магазину сувенірів. До речі, на протилежному боці музейного комплексу ще кілька маленьких приватних сувенірних магазинчиків. Ясна річ, приєднано до продажу естонів торгівля супутними товарами має неабиякі переваги.

Щоб оглянути визначну пам'ятку, фотографуватися, пішійся нагору вздовж вулиці, побачити, як постоїть там ні шаленому місті й опуститися, відчувши себе переможцем Бонапартом, час знаходити шанобливіше пілевіонні. Так доволі й мушно у розповіді про комплекс Ватерлоо вересня, але чіткіх вирізано уявлень, через що закрутілася вересня.

Отже, 1815 року після перемоги англо-голландсько-німецької армії Ватерлоо та прусської армії Блюхера над Наполеоном король Нідерландів Вільгельм I на знак вшанування подарував англійському герцогу 26 тисяч акрів землі на знаменитому полі. Водночас Вільгельм

увагою його й титулу — принці Ватерлоо. Мудрі нащадки принца Ватерлоо не розбили на полі палатинців, а збудували саксонський замок, а замінили все, як було, і зали Ватерлоо в оренду місцевим фермерам. І справно отримували від них плату, що нині дорівнює 200 тисяч дол. на рік. Сюди ж Артур Велеріс ввесь час приїждив до Ватерлоо, щоб відстоювати права на частину поля Ватерлоо.

Річ у тому, що, пошавши до суду з метою конфіскації земель, колишній бельгійський сенатор Жан-Еміль Амбле спостережує, що Велеріс втратили право на Ватерлоо ще [830 року, коли Бельгія відокремилася від Нідерландів]. А Брюссель був змушений визнавати дарунок тільки через те, що, як писав бельгійський прес, «як не міг собі дозволити скривдити Британське імперію». Нині ситуація, на думку Амбле, змінилася, і обов'язок Бельгії — повернути собі національний земля. І якщо Британія самі скасували приватні спадкові права і перші засади в парламенті, то саме на часі пошавити їхні за морських володінь, подарованих два століття тому. І Велеріс на правах джентльмена повинен без суду повернути Ватерлоо.

Як розгортаються події далі? Мабути, з Амбле справу втягне також інший, в не 85-річний принц Ватерлоо, який докидав свого віку в родючому маєтку на північ від Лондона. І доходи від оренди Ватерлоо йдуть на підтримку цього великого маєтку.

Яна СТАДІЛЬНА.

Хроніка. Факти. Події

Грозний

Знову засідка

Федеральні війська, які потрапили у засідку, що її влаштували чеченські сили за 40 км на південний схід від Грозного, зазнали таких втрат. Передавна телекомпанія РТР повідомляла: повстанці вбили на колону, а потім завадили підходу військ. Представник президента Росії Сергій Ігнатьєвський заявив, що поранено 14 військовиків. За оцінками бойовиків, убито понад 70 осіб...

Гавана

«Малі українці» — на Карибі

Понад 18 тисяч наших дітей-чорнобильців отримали медичну допомогу на Карибському узбережжі. За словами посла Куби в Україні Хосе Ліонісо Переса Чанго, половина мала програм — реабілітації дітей в екологічно чистих регіонах.

Кубинська державна програма «Діти Чорнобиль» діє вже протягом 10 років. З української сторони її здійснює спеціальна благодійна організація — Молодіжний чорнобильський фонд.

Усі витрати на лікування й оздоровлення забезпечує Куба. Українська сторона фінансує попередні обстеження і перевезення дітей до Гавани.

Анкара

Поправки до конституції не пройшли

Урядові Туреччини не вдалося заручитися підтримкою парламенту для внесення до конституції поправок, що дає можливість президентів Судану Демірелю залишатися на своєму посту на другий термін. У травні Демірель має піти з посади.

Ісламабад

Чекати на вироки замишляюся недовго

У Пакистані завершилася суд над колишнім прем'єр-міністром Навазом Шарифом. Вироки мають оголосити 6 квітня. Якщо Шариф визнають винним, йому запрохують смертну кару.

Вашингтон

Клінтон втручався у приватне життя Білі

Федеральний суддя Ройс Ламберт визнає американського президента Біла Клінтона винним у втручанні в особисте життя колишньої співробітниці Білого дому Кетлін Білі. Його звинувачено в тому, що 1998 року він оприлюднив приватні листи Білі. Це сталося після сексуального скандалу за участю президента США і стажерки Моніки Левінської. Тоді Білі, виступивши по телебаченню, розповів, що в 1993 році Біл Клінтон виявляв сексуальний інтерес і до неї.

Варшава

Висвердалили дірочку. У нафтопроводі

Кілька десятків кубометрів нафти витікло з нафтопроводу «Дружба» неподалік селища Пляску у Мазовецькому воєводстві Польщі. Звинувачили просвердлили трубу, намагалися злити нафту. Робочий тим, що шлі дірочку був завеликий: аніста нафтового фонтану, що утворився, сягнула 25 метрів. Залив втекла, на місці працюють бригади ремонтників, екологія і криміналістика.

Найрбі

Винна дорога

У Кейп-Вінсвуде з'явився автобус з загиблими пономієвими осіб. За словами представника поліції, з'явився стадо поблизу міста Керичо, автобус спалахнув. За припущеннями, причина трагічного випадку — те, що один з автобусів наважалося об'їхати автобус на дорозі.

За повідомленнями кореспондентів «Г» та зарубіжних медіа, фото АП.

Е-е-х, ухнули!

На весняні лани тепер, замість колишніх працівників КСП, майже повсюдно виходять приватники. Уряд достроково відзвітував у проведенні земельної реформи. Лансировані системи, відпарторувані заступники міністра аграрної політики Роман Шмидт, більше не існують — реорганізовано майже 99,8 відсотка КСП. На їх базі, які і належить за указом Л. Кучми, створено нові агроформування.

Напевно, наша реформа може вважатися найоперативнішою на всьому СНДському просторі — важливі рішення приймали поспіхом, аби лише укласти у скінуті згорі терміни. За кілька місяців, відвідених на перетворення, навряд чи був час на те, щоб використовувати досвід країн, які вже стикалися з аналогічними проблемами, і поводитися на чужих помилках. Звідси — тиснчі облідинок. До редакції усе надходили листи від несправедливо відлучених од землі людей. В одних наголошувалося: реорганізація, поспіна на не підготовленому належним чином нормативному полі, не що інше, як первинний переоролота землі і майна. Другі констатували: вона нагадує чимось становище в промисловості на початку 90-х, коли також говорили про чесну приватизацію. Проблеми в чому? — загальні збори засідальних наляють найгірші гектари, і з пошуком ефективного власника за статистикою кожного лідера знаходять тільки кожне п'ятнадцяте агроформування, а решті інших нічого не залишається, як господарювати під колишнім полем.

Не менш, а може, й важливіша проблема (бо йдеться про хліб наущиний) до цього часу залишалася у затінку народження приватного власника. Тому поспіна прийшла несподіване, ніж завжди. Тим часом селяни південних областей вийшли на весняні лани. Незважаючи на те, що на полях запрацювали по-но-

вому, приватників переслідують господарні проблеми. Бракує добрив (господарства забезпечені ними на третину), «торочки» (як з Азербайджану та Греції чомусь ніяк не може дістатися беретів країни), тракторів і грошей, щоб усе те прибрати. Лепше перелітати, що с.

Можливо, колись на селі і з'явиться економічна стабільність. Але нині — суцільний хаос, поспівний не на користь. На переробних підприємствах уже тепер готуються до нерокозів та сировинних катаклізмів. При ВП «Дубнінський цукровий завод», повідомляють з Рівненщини наш кореспондент Олександр Крюков, організували клуб ашавів солодких коренів. Вступний внесок — дві тисячі тонн сировини. Активних злавачів заводчан обіцяють стимулювати палачами за півтонни цінами, цукром, іншими товарами.

Оптимісти від Мінтаргпромполітики прогнозують хлібні рекорди. За ними вал зернових у загальнодержавному масштабі становитиме 26—30 мільйонів тонн. Не в унісон їм ведуть своє песимістичне третина, а то і половина сільськогосподарських площ «простояють» під вимушеним паром, врожай-2000 не перевищить 17 мільйонів тонн (торік — 24,4 млі.), а на хліб реформу не намажеш. Якщо керуватися досвідом минулих років, більше шансів, аде більшого були останні. Але ці суми (а може, й веселі, чого не буває) варіюють, на іншу, осіни, теж.

Валерій ДРУЖЕНКО.

Фото

з конверта

Отак і в нашому селі, Позамордовані та голі Борились ми за свої долі. За свої діли на землі.

Павло ГОНТАР, учень 5-го класу. Черкаська область.

Підсумки

Те, що посіяли, восени й жатимемо

Можна кепкувати з того, що обласна організація Аграрної партії тільки недавно збиралася в Дніпропетровську й утворила свій комітет зі сприяння реформам на селі. Шахматулиси й наваждою почали за потугам, який дено півно? Але можна розмірковувати й накіше. Насправді все тільки починається, хоча й рапортувати зараз щосили про «суцільну розколіктівізацію» практично усіх КСП. Із майже 250 тисяч власників земельних паїв у області досі з формами подальшого їх використання визначилося менш як 110 тисяч. До того ж неспіві пертурбації здійснювалися і здійснюються за єдиним документом — указом Президента.

Чим це вже зараз обертається, розповів голова приватно-орєнаного підприємства «Копіва» Микола Дроботко. Сталися перші сутички та неперорунія, і правники на судових засіданнях нічого, крім нині чинного Земельного кодексу, знати не хочуть.

Хто сказав, запитує голова Синецької міської райдержадміністрації Віктор Гіро, у чому полягає юридичний зміст власників земельних паїв, котрі передали їх в оренку? Означе попередити їх в пекло намаганнями «проштовпувати» закон про іпотечку землі. За нинішніх етє не паритетних економічних правил грі в деревні землі своєю селами незбаром тільки й бачитимуть, кібі не ясно? Поки що вона навіть не синіла в руках.

Позички брати — мов у зашморі лізти, інвестори, яких майже немає, кінцати — знову лізти не побудеся.

Дніпропетровські активісти Аграрної партії (вона торі у герлі проголосила свою політичну відповідальність за територіальне перетворення на селі) тепер, на конференції

АПУ, нововведення більше критикують. Народний депутат, голова Комітету з питань аграрної політики і земельних відносин, заступник голови партії Катерина Ващук погодилася: хитрувань та підступностей більше не треба. Спочатку «земельну конституцію», тобто новий Земельний кодекс, нове законодавство про фінансово-виробничі, цінності та інші відносини, про біг та ринок землі, а вже потім — діти та працювати по-новому.

Голова новоутвореного сільгоспокооперативу Любош Кулик казав: висліл «страшніша іма». У нїх зупині село, а тепер хочуть, щоб воно самозмінує вивиралося. Треба мінити політику. Бо що рєзультат? Село рєзультатом боронки, а насправді шороку в його сім'ях відбрати шонайменше 12 мільярдів зароблених гривень.

Чи не намірене так робитися, поставили запитання партії-аграрники. Недоборі перелучити, що земельна реформа сінціється великою омеєю на здрок сирітчанської приватизації як сумнісний «іграми», трастів і вслячків доніччів товариств, тепер не тлумачити як вигадки й підступність лївиц сїл. Та сама Катерина Ващук наголошувала, що небезпека очевидна.

А вже восени катемемо те, що зарєс єсє. Усім, хто свої земельні паї пїдає в орєкду, золотих гір, може, й не наобічати, та шонайменше по півторі тони хліба — це всьод. Хоч рєалістич — так зрозуміло, що мінимум у двох трєтїнах випадків навряд чи пїдається шороку так «шороку розпідітати» з людьми. Як це можна — обіцяти, наперєз зяючи, що обіцанємо?

Микола НЕЧИПОРЕНКО, Дніпропетровська область.

Врожай-2000

Виросе якщо виростатъ

На Кіровоградщині збираються сіяти. Та мало не щоночі землю вкриває мокрий сніг. Власне, погода не на заваді: поспішати нікуди. Ще не все готує.

Торік осінь виладась без дощів. Нєтільки суха, що докє господарства навіть припинили сієбу, аби не витратити даремно насіння. Зима була сприятна — сніжна і мєхолова, тож усунєрен очуванням в сєрєсємю по області половина осіини перебував в добром і зальованому стані.

Стурбована ходою підготовки до весняно-польових робіт облдержадміністрація створила спеціальний «посівний» штаб. Головні проблеми відомі: насіння, паливе, добрива. Щодо поспівного матеріалу ситуація більш-менш прийнятна: якщо в одних його немає зовсім, то інші заощадили з певним запасом. Добрива можна купувати скільки завгодно, але за однієї умови: за попередзагодо. Отже, хлібороби частіше, як і раніше, обіцяються або мінімумом, або зовсім без здійснення. На врожайність потім не ображаються — як Бог даст.

З дільним — сутужніше. На його придбання катастрофічно не вистачає коштів. А з кредитними, схоже, токи ніколи не виходять. Що можна заставити в банк аграрії? Буває і спорах обміл, та й кому вони, розташовані, примкор, за сто кілометрів від Кіровограда, потрібні? Земаю банкіри поки що не приймають, хоча в принцип селами булї б не проти. Дільковий кредит, придатний під заставу, господарства краю практично не мають. З усіх шінностей, що можуть бути в розпорядженні аграряка, нїякшарішим еквівалентом залишається зерно. І шаслийй торі, хто має бодай трохи зайвого збіжжя: за тону дають 800 гривень. Але таких можна перелічити по пальцях.

Підстави для оптимізму мають насамперед господарства, які під час реформування знялиш собі грошовитого госпо-

даря. Крім ділових якостей нового власника, докєй цікавить чи не обурять? Отже порявний і спрочиний керівник нині — на вагу золоту. Знати такого настільки складно, що деінде саме на обставинах затримє процес реорганізації. А в Гайворонському районі стався взагалі парадоксальний випадок — там одну людину обрели лєдером озару в двох господарствах, причому в різних селах. І не змоволяючи.

В обласному агропромі відзначають: за останні місяці значно зросла кількість заомовлень на нову сїєспєтєтєтє. Такий попит пов'язаний не раповним збагаченням хліборобів, просто ділові люди намаганнями принести у сільське господарство бізнесову звичку робити все туротною — повтєряться з ігражним спадком колєспів — нові аграрії не бажують. А ті, кому техніку так доводиться через обіцати дати (і бачишть), кінцують до роботи з подальшою есєрєтє, оскільки до завершення реформування КСП з ремонтом не поспішали.

На жалї (я кохусь — на насті) сєлани ніяк не відєрєзували на цюорінний дєфіцит зерня і борошна, що пїєвє в області шину на хлібоцудний виробу в півтора раз. «Наша справа — виростити хліб», казуть говєи і шорєи, — а рєшєтє, — ринєк. Останній — не наша справа. Але заступник голови облдержадміністрації, виступаючи аначи перєз аграріями, наголошував на тому, що Кіровоградщина не має права дозволити собі виникати за свою територію неперєрєрєдний сїєспєрєдую. По перєрєрєдї потужності с, а суми, втрачені через нїєзїє сїєрєрєдї, порівняють річковою бієспєрєдї.

Ігор ШИРОКІН.

Кіровоградська область.

Порядний і спрочиний керівник нині — на вагу золоту.

Треба мінити політику?

Мал. Віктор ПОПОВА.

Актуально

Пай крізь призму радіації

На карті області село Мехиліська позначено синім кольором — воно належить до зони безумовного відселення. Теоретично тут давно не повинно залишитися жодного мешканця. Та коли заходять мови про крах господарства Народницького району, називають і тамтешній «Маяк». За кількістю голів великої рогатої худоби це КСП об'єднане багаточисельних сільськогосподарських підприємств.

Ще в січні 1998 року сесія райради порушила клопотання перед облдержадміністрацією про переведення кількох населених пунктів району з другої зони в третю, де людям гарантовано право на добровільне відселення. Питання досі не вирішено. Отож і немає змоги реформувати КСП імені Леніна, «Зоря», «Полісся», імені Шорця і вже згадуваний «Маяк». Аж реорганізація починається з паювання землі. А хто видаватиме сертифікати на виведенні з обороту гектари?

Виходить якість нісенітнина. Довелося навіть почути, що проблему придумали керівники району, які бо-

ються його ліквідації. Бо там уже, крім сільськогосподарів, майже нічого не залишилося. Але куди дітися від факту: прописано в Народницькому районі близько 10 тисяч осіб, а проживають 16 тисяч. Союз часу навіть до курйозів докидає — люди, які одержали житло в четирій зоні, та не поспішають туди переїздити, звільняти з роботи. Але суд поновлював, ще й вимушений прогати дозволити компенсації. Чимало так жити, що виїхав, потім повернувся і тепер живе без прописки. Значить, час узаконити реальність?

Це буде своєрідна резервація, хай і

без колючого дроту, настроєний категорично Микола Мартенюк, начальний обласного центру районотного контролю та виконання заходів з ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС. Шкідливий наслідок мав доз, а пік захворюваності ще не настав. Хоча (наводив і аргумент опонентів) люди тут вже так опромінені, що немає значення, де житимуть далі. Згадує М. Мартенюк і проблему кошта. Гроші треба проважувати, аністи каліни, фосфори добряти. А чи дадуть на це гроші, якщо переведуть села в третю зону?

Варто сподіватися, рано чи пізно якісь рішення буде ухвалено. А поки що ті, хто постраждав від аварії, потерпають і від аграрної реформи: вони не можуть одержати земельні паї ні на чистій, ні на забрудненій території.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

Проблема

Сім раз одмір — тоді наріж

Найгірші справи з виділенням паїв кримським татарам, що повернулися на батьківщину з місць депортації.

Згідно з горішньою постановою Ради міністрів Криму від 21 травня, надають землю в розмірі середнього паю татарському населенню майже КСП. У кожній земельній розвідці вказується, що для цього чий, хто повернувся із землі департи, потрібно вступити до КСП або створити фермерські господарства.

За словами представників меджлису, 94 відсотки родинних земель уже розпаковано. Тим, що залишилися у резерві, надало майже Адак кримських татарів вже ніяк не становлять чверть сільських мешканців, а у перспективі ойкнеється їх збільшення до 40 відсотків. Чому кількість, на думку керівників меджлису, потрібно вивести аж тепер і негайно заасигнувати наближ до майбутнім приїждженим. А також оголосити мораторій на створення фермерських господарств, припинити на ліквідацію розподілу земель та переглянути підходи до розподілення — інакше не минуть соціального конфлікту.

Крим.

Віктор ХОМЕНКО.

Альтернатива

У поле кроком руш!..

У селі Клембівка Ямпільського району на Вінничині тепер житимуть за командами високого військовий чина.

Переважка більшість власників сертифікатів (іх тут майже без тисяч) доручили свої земельні і майнові паї начальнику медичної служби Військово-повітряних сил України генерал-майору Петру Мельнику.

Поява генерала на зборах КСП «Клембівка» для багатьох була несподіванкою. У селі Мельника добре знають. Петро Степанович тут народився, закінчив школу. У нього велика родина. Є до кого приїжджати в гості. Тим паче що і Вінничин, де нині служить генерал, не така вже далека дорога. Шоправда, кадрові справи мало обходяться генерала і раптово...

Ще більше здивував виступ Мельника. Наполе представників районного керівництва, у своїй мові генерал не поспівував навіть голів держадміністрації. Шукають можливість зустрітися з ним також спеціалісти районного управління сільськогосподарства. Як поведінку його начальника. Василь Рончак, у Клембівці це не найбільша кількість орних земель — майже п'ять тисяч гектарів, тому небадуже, як ними розпоряджатиметься надалі.

Мельник говорив по-військово-модно. Сказав, що має можливість взяти в оренду землекосів і майнові паї. Взявши пропозицію 500 гривень за земельний сертифікат і 3—5 центнерів зерна за оренду майнових паїв і оренду. Плани — відновити потужності сівкокомплексу, відновити

стакане господарство, насадити виноградники, що колись давали широкі урожаї. У горизонтині перевага — в аматорстві. Не залишається острів розкош культури. «Головне», уточнює п'ять, — щоб кожний мешканець села мав роботу і навіть можливість її вибору». На зауваженнях із залу, мовляв, у нас не те військове, асимілювати командирів, генерал відповів так, що один розумував, а інших обдурив: «Жорстко дисципліну, повірте, і вам обидво, ви маєте зрозуміти». В очікуванні Мельником структури військово-медицинського центру, з'ясувалося, вояктам також один із військових радості. Тому, як росте війна, він знає не з розповіді.

Одразу після закінчення, на яких було прийнято рішення про створення приватно-оренодного підприємства, генерал поринув у оточення. Дехто без вагачи організації працювати під його орудою. Нині таких переважає більшість. І лише незначна частина доручила сертифікати місцевому фермеру — тесі Мельнику, балакучому родичеві генерала. Більше із сертифікатами поїздили нікуди: пропозицію про створення сівкокооперативу збори відхилили.

Анекдот до теми

Мудре рішення

— Послухай, Марфо, — звертається фермер до своєї дружини, — мені здається, що билинка курочка шось застумула. Чи не зварити з неї суп?

— Ну якщо ти сподієшся цим її розселисти, то дай.

Репортаж. Що дали (розподіли) збори

з с. Зарем'я на Київщині.

Фото Валерія ДРУЖЕНКА.

Хто захистить естонського фермера?

Обмеження на комерційні операції із землею, яка приносить дохід, необхідні для підтримки національного аграрного сектора Естонії. Такої думки дотримуються опозиційні Центристська партія. Вони поздали на розгляд парламенту закону. Згідно з ним пропонується впровадити суворі обмеження на продаж іноземцям капіталові лісів і оброблених земель та лібералізацію продажів нерухомості комерційних земель. Як повідомляє ІТАР-ТАКС, іноземний інвестор має підвищений інтерес до гектарів, прихатних для сільськогосподарського виробництва, бо, якщо порівняти з сировинними шинами, естонські землі коштуватимуть дещо менше. Аграрні кооперативи — депутат-центрист Кайу Лундпуу та Кайу Маррала — вважають: іноземні інвестори, ступивши землі за ціною 250—300 доларів за гектар, інвестуватимуть, коли їхні артисти зрівняються з шинами на сировинському ринку, і почнуть продавати їх надалі або здавати в оренду естонським селянам за значно вищою ціною, а це немовче призведе до дедалі більшого подорожчання місцевої сільськогосподарської. Великі землевласники-іноземці навряд чи розвиватимуть агропривиди. Продукти харчування дешевше ввезуть до Естонії із переміщеної Європи, аніж виробити на місці.

Повищення цін на землю одержить після вступу Естонії до Європейського союзу. За прогнозами, це, ймовірно, станеться вже 2003-року. Тоді й без того незалежні ставовище естонських аграрів може погіршитися.

За даними, що їх ІТАР-ТАКС одержав у державному департаменті статистики, близько 25 відсотків, або 25 тисяч гектарів, орних земель Естонії не використовують, і їх вилучено із сільськогосподарського обороту. 1999 року ще на 10 відсотків скоротилися посівні площі практично всієї культури, за винятком ріпаків та льону. Одна з причин згортання рослинництва — скорочення поголів'я у тваринницькому секторі Естонії. Так, великої рогатої худоби за той-таки 1999 рік стало майже на 21 тис. голів менше, зокрема корів — на 11,7 тис. Скоротилося також поголів'я вирощуваних на м'ясо свиней, овець та птиці.

Середній улік від орних корів 1999-го становив 1443 кг молока. Це майже вдвічі менше, ніж у середній вісімдесятих роках, коли в Естонії в громадському секторі середній наліг від однієї корови сягав позначки 4 тис. кг.

Незважаючи на близьке до ліквідації згортання скорочення сільськогосподарства, продуктивні приклади в Естонії не порожні. Поряд з імпортованими продовольчими товарами, які у великій кількості завозять до країн, на них поки що є естонський. Але вони задовольняють помітно дорожче. Геркулес, виводящийся з швіца, що виріс в Естонії, коштує більше, аніж завезений з екваторіальних широт рис.

А державна споглядає...

Хліборобна галузь Монголії, яка колись історично давала країні до 800 тис. тонн шпінату (щого вистачало не лише для внутрішнього споживання, а й на експорт), за останні 10 років відчужує частину свої познші.

Виродженню її не допомагають навіть великі «впливання» за рахунок поставок імпортованого насіння. Аграрпривиди згортають свою діяльність, і колосні посівні площі знову заростають дикими степовими травами. Як повідомляє ІТАР-ТАКС, у господарств основаного хліборобного регіону країни спостерігається різке зменшення виробництва зернових. Наприклад, за даними міністерства сільського господарства і промисловості, торік в країні збрали більш як 190 тис. тонн пшениці. Натомість офіційна статистика нарахувала лише 171,2 тис. тонн.

Минувшої осені пай час святкування 40-річчя освоення шпінатних земель лунало: у 2000 році зернові відвоювали 300 тис. гектарів. Для цього внодіймалися величезні зусилля. 51 тис. тонн посівного матеріалу. Однак нині, стверджують галузеві чиновники, країна має трохи більш як 34 тис. тонн насіння.

Держава, обчислив з усього, залишається острівом під шпінатом, заспокоєний себе тим, що галузь приватизовано і забезпечена насинням зерном — справа хліборобів.

Від ведучого тижні Галини КВІТКИ (тел. 441-86-20).

Як запровадити новозимні виплати? Тепер на них агропривиди, можна лише проголосувати. У будь-якому разі «Голос України» не пестить. Тому наразі ми зазначаємо, що новозимні виплати — це земляне питання: наслідок. Чи змінилося після реорганізації життя на країні у вапному селі? Чекаємо на читальні листи.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Головне, щоб кожен мешканець села мав роботу

Недописана рецензія на недочитаний роман

На початку зими у видавництві «Генеза» вийшов перший роман 38-річного Євгена Пашковського «Щоденний жезл». А згодом в одному з авторитетних рейтингів книжку визнано кращим українським романом минулого року.

Коли берешся за «Щоденний жезл», з'являється спокую пахувати, скільки в цьому романі крапок? Очевидно, дуже мало! Бо фраза у Пашковського така довга, що думка, почата на одній сторінці, закінчується аж через кілька аркушів. Ти просто не можеш зупинитися, поки не дійдеш до кінця тієї фрази. А в кінці її виявляється, що то зовсім не кінець. Читання Пашковського — це ніби ти рвеш вишив з півки в картку і при цьому ще п'ятнадцять однією рукою шукати, тобто надто багато востані доводитися мати на увазі. Це зовсім неможливо, звідси й спокую пахувати крапки.

Але це неважливо. Бо жартувати з Пашковським — все одно що гратися з ручною гранатою. Тобто якщо вже почав читати, ти приречений, так само, як не можеш активісти гранати нахилити, ненароком писмникувати його. Читання цієї прози справді нагадує сповільнений вибух (кажу, що іноді можна побачити, як граната беззвучно й довго розколюється на шматки у тебе в руках, і зазвесь, що для паритунку це є час). Власне, це з тою метою й написано — зупинити час. Починає роман, коли герой разом з батьком вночі несе напоминок краденої трави, напівсано так, що читання нагадує не прочитання, а — не читати далі, бо було бязно: якщо частину, то вкради в самого себе, а якщо цілу, то вкради у свого часу. Хай краще залишиться не прочитанням, ніж закорсованим, він нікуди від мене не діється, навіть тоді, коли в мене реального (а не книжкового) часу вже залишиться зовсім мало.

Зрештою, а так і зробив, але пізніше, десь після щоті сторінок. І ось півну спробу рішення на недочитаний роман, і мені не соромно в цьому признатися.

Про що книга? Вона — про Пашковського. Тобто про людину,

що переживає свій час. Звісно, всі ми його переживаємо, але з різною мірою інтенсивності, повноти, точності і глибини оцінок. Так ось, у Пашковського — ураганний темперамент переживання свого часу. Пашковський повною командир української літератури, у нього якась чеченська (рішкова для нас) неспадковисте жодним авторитетом, знанням, чи чужих законів і вичадишів ведення війни на єдиному віслюку тієї території, яку ще не затопила агресивна хвиля масової свідомості й масової культури. Якщо порівняти з повільним командиром грубе, то... у нашій літературі Пашковський нагадує несамоновитого Івана Вишескогого, який не визнавав над собою нікого, окрім Бога, і шептів сучасникам і сучасності у хвіст і в гриву.

Що таке той час, що його так бурхливо переживає Пашковський? Це час Чорнобиля, час катастрофи, якого ми успішно намагаємося не помічати, бо, як сказано в романі, кохалися в лоні, мовили, і народжували смерть, і створили цілу побутову культуру вмирання.

Є книги, які важко перепутувати. Такий Стефанік, про котрого Горький сказав: «Як коротко, сильно і страшно лише як людини!» Такий Пашковський: сильно, страшно, хоч і не коротко. Дуже навіть не коротко. Можливо, це — всупереч звичній сучасній клішовій естетичній (бульбоні) кубічній буль-буль, і все одно! — але в нашому божественному світі нічого не ясно без опіх довгих фраз без опіх кружляння навколо незрозумілої істини. Звісно, хтось скаже: напийте мене так, щоб було не зрозуміло! Ага, зара! Все одно, що: навіть мене китайської мови, тільки швидко...

Взагалі, можливо, цей роман довше читатиметься, ніж він писався Судачи з того, що в книжці практично нема друкарських помилок. І такий хтось читав. Але хотілось би бачити того, хто не прочитав опрацю, напевно, як зазвичай читачоті Такого героя просто важко уявити. В книзі

зазначено: трагед — три тисячі. Це після прочитання сприймається як нонсенс. Бо, читачоті, шукують відшукаєш роман натіляно ніби для порожньої землі, де вже не набереться навіть трьохсот читачів. Можливо, це у Пашковського з дитинства, коли дітей у яєх ще тільки лажали ядерною загрозою (американською, звісно). У Пашковського й досі лишилася свій страх а що як після атомної катастрофи я зостанусь на землі сам? Він пише так, ніби це вже сталося.

Але професійна писменницька гідність Пашковського в тім, що він, усвідомлюючи кінець світу, випилює кожен фразу так, наче її хтось ще читатиме. Хай небо падає, а фраза мусить звучати без фальші.

«Головне, чим позначені розпади імперій, — вони не настільки часті, як того прагнула б писменницька цікавість, але одні розпади мені пощастило дослітити — це докопавшись втрачає вартості людського існування, сказати по правді, його продовжує — як гинути тодішню, доважок, кожнінське життя трагічне, але безперервна трагедія народу вдовже розпач у предметі й мислі; мерзота й порадити сплітатися в наругу над позаблизною людиною...»

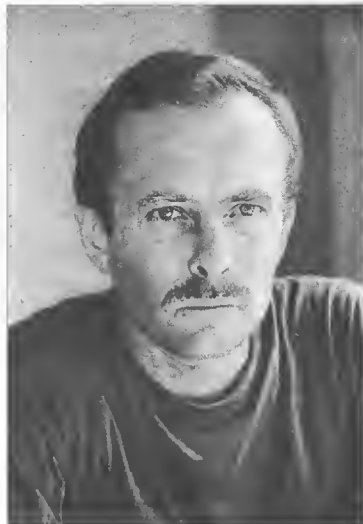
По суті, це вірші у прозі. Немисляма робота!

Школа, що Пашковського майже неможливо цитувати, бо у нього думка-емоція, почата на одній сторінці, не закінчується там же. Власне, весь його роман — одна єдина думка-емоція. І будь-яка цитата видається смішною. Але одну цитату варто б розкрити: «Вся думка, а слушай по радіопророчущій своїх подолів, що дорікають мені, професіоналові, вчасності в нас серйозної літературі!»

Тим, кому це адресовано, варто вичити цю цитату напам'ять — бо не кортіло зайве говорити на літературні теми.

Ще дві напівцитати. Перша — про іас: «Поки десь там покружувать — закрийте ваші реактори — наші турбинути, і то так старі, мов продовже остинне аласний скелет анатомічному музею...»

Друга — про тих, з ким наші турбинути: він те дійдає до

свого кінця світу, і вам буде дуже незатишно, і наша радіоукулна земля застане вам рясні, і тоді «пошліть своїх президентів правити милостиво на погреб, як ми посилали своїх вимноуляти іналію для знеболення коноахик, — ідть до нас, ми відкинем знапом'ять, і без плігавих леватів, перевір, підзор кожен з вас отримас тутай статус нуклеарного безсердечня...»

Безжалю? Але ось що пише він сам: «У світі мене панашай. Та література, попри звітність значна, дельбистий фортуни, ка-балазізм обставин, промізливий пана-вчай, все ж чинна на дельбі: своїми малими засобами втішати нештітних...»

Можливо, в романі забагато риторичних запитань. А втім, запитання — «Сій, хто йде!» — тек дуже риторичне, хоч у певних обставинах воно єдино дороге.

Віталій ЖЕЖЕРА.

Свій перший роман Пашковський написав, стоячи за столиком поштанту

ЩОДЕННИЙ ЖЕЗЛ

Прецедент створено, і в нашого масового кіно нема дороги назад.

Мал. Віктора ПОПОВА.

Христопор ГРУША.

Дивіться, хто прийшов

Нещодавно в «Голосі України» Г. Колішня заявив: наше кіно зрублили самою торою! — то чи затіє вони бути витягати? Це цікава думка збілася з думкою Сергія Маслобойдича, автора відомої стрічки «Співацька Жозефіна та минашній народ», зняв перші кадри нового фільму. Після «Жозефін» він довго робив реклами кіліні і соромився їх, а дареми, бо в тих кілях збережено професіюні гідність цілого покоління «бунді», що задалося трагичним. Пригадайте сюжет «Тату, я буду шахтарем!» Найнові! Але після останньої трагедії в Краснодоні думатися інакше. Маслобойдицько кілька секунд екранного часу вгадав іашу біану спокую точніше й сказав про неї не менше, ніж в епопеї. Вам хотілось, щоб це було не в рекламному кліпі? Вам забагато хотілося, панове, від нашого скромного іашіпубу-жуваного часу!

«Буржуа» можна всіляко оцінювати, щоб потрібні координати. Хай це некоректно, але очевидно є великий крок уперед від «Росколянина», хоч і не досагують рівня, скажімо, «Злочину з кількома неважливими». Та А. Матешко (як герой фоторапорт) — п'яксий, але точний і чесний, без самообману: глянцеви ки мусило закінчитися глянцевим кадром. Зрештою, весь фільм побудовано беззастовною професіюні оцінкою.

Прецедент створено, і в нашого масового кіно нема дороги

Але й про високе мистецтво тут можна говорити. І спокійно порівнювати себе з росіянами, спільно з котрими серіал створено й котрим яскравіше. Так, воін практиковані, але наші актори явно яскравіші. Ю. Рогоза якось казав: у нас іма акторської школи, а лише подинокі яскраві артисти, тому головні ролі грають москвичі. Ох, як небажно сказано! Бо гарно детективно закручений сценарій страждає без творчої ілюзії (яку зокрема, «мислені» діалоги ніби написаво кімось, що ніколи не чув іашої живої мови). І, якщо чесно, то літературі інакшею-вириний тексти сценарію втрутали саме «подинокі» ківські актори — В. Салтовська (Баба Катя), Л. Ігнатичо (пані Бенкєндорф), І. Голубовський (Глу-ректор людуюм). В. Ліньський. Воін зробили більше, ніж дозволяв текст. Ці актори златні зявляюч у кінолетропострі, не-

Теореми буття

Атлант, який впадає у нирвану

Цьому експресивному лучинику лише 37. А він уже змінив добрий десяток професій та отримав «почесне» звання літуча. Вантажник Петро БОЯРКЕВИЧ міг написати якщо не автобіографічний роман, то повість — точно. Та у розмірі він — небагатослівний. Трохи — про життя-буття, трохи — про себе...

Працював я на заводіх слюсарем і токарем. Був дизайнером у будинку культури. Бігав у підмайстрах у свого дядька-художника, який розмалював церкви. Згодом «загорівся» гонимством: виготовляв кулі, гачки, казові сервізи у стилі радянської димленної лощеної кераміки. Однак лач на сушіння мені дає праця вантажника на одній з приватних фірм.

Тірко і боляче спостерігати, коли так нахабно все продається і ку-

пується. Іде жорстока і безкомпромісна боротьба за місце під сонцем. Заради збагачення деякі не зупиняться ні перед чим. А ми, прості люди, залишаємося безправними спостерігачами за безсмертним поштом суспільного пирога. Трудити-вантажники інколи сидять без шматка хліба. Можна сказати, що чи — на соціальному дні.

Проте, хоч як це дивно, саме у найтяжчі моменти охоплює, так би

мовити, нирвана. Відчуваєш блаженство і спокій. Раптом навідує думка: гроші — не найголовніше. Ще ніхто не зібрав на той світ валюту з багатством... Думши про те, як би хотілося залишити слід на землі після себе, шось зробити для людей. Я ніби вдруге знайшов себе у гонимстві. На шість, у нас на Волині народні традиції зберігаються на рівні генів.

Ночами працюю в майстерні: ліплю горшочки. І аж як ніс бажаю, щоб моя праця перетворилася на бездушний комерс загради наживи. Хочу дарувати красу людям. І в цьому — сенс мого життя...

Записав Роман ЖИЖАРА.

Луцьк.

Ще одна спроба

Скоже, що кінопроект, про який протогом останніх п'ять років стільки сказано і написано, девідось почне набирати реальні контури. Навіть про зйомки досвідченого іrogenого фільму «Мазепа», сценарій якого написав Ю. Ласко. Вочевидь, саме Юрій Герасимович з'явиться на значимому майданчику як режисер-постановник майбутньої кінострічки. Це стало ніяком вмовини після того, як Мінкультури і мистецтв вирішило цього року частково профінансувати реалізацію цього кінопроекту. Певня річ, що для створення такої історичної кінострічки того замало. Але достатньо, щоб закласти і спокій, і збудження інвесторів, аби приступити до роботи. Бо ділові люди, навіть дуже багаті, звикли мати справу з тим, хто може шукати не з порожними кишнями. Отже, в даній ситуації, отримавши ухвалу підтримки, такмах пухляк позбавляється кошти. І в Україні, і за кордоном. Скажімо, в Швейцарії чи Росії, в історичному мінусіуму яких так багато перспектив, з українською відмінністю часів гетьмана Мазепи. Тим паче шо фільм, який у нього вклясти великі гроші і великий талант, може окупили себе і навіть дати значні прибутки. Як то сталося з національною роботою польського режисера Єжи Гофмана «Восем і меча».

Окрім того, з'явилася нагода, що нарешті завершує роботу над багатосерійним телевізійним фільмом «Чорна рада» (за романом Пантелеймона Куліша), який знімає Микола Зисс-Руденко. А режисер Микола Машенко сам намір розпочати зйомки ще одного історичного телефільму — «Богдан» у 20 серіях. Є певні проекти Кіри Муратової й Арсенія Лягуна, інших режисерів. Певня, що сподіваючись в даному різі лише на бюджетні кошти — марна річ. Іх останніми роками гостро бракує і найближчим часом не поповнеться. Отож ізда — на інвесторів. Це добре розуміють у Мінкультури і мистецтв, про що свідчить виступ міністра Богдана Ступки на Всеукраїнських зборах керівників культури, які відбулися минулого тижня у столиці. За його словами, міністерство вже виступило з банкірами, бізнесменами і підприємцями, на розгляд яких представлено найперспективніші кінопроекти. Створення і грошаслова колегія Мінкультури, до складу якої увійшли ділази ділових віт нашої країни.

Для коринних зійм у вітчизняному кінематографі треба збільшити виробництво і розповсюдження національних фільмів від позитку на додану вартість. Як і не одолатувати кошти резидентів і нерезидентів, вкладені в розвиток українського кіно. А також збільшити від митних платежів імпорту кінофільмів і кінообладнання, які використовують для виробництва, розповсюдження і демонстрації вітчизняних фільмів.

На думку Мінкультури і мистецтв, потрібно законодавчо запровадити пільгове кредитування кінематографії і реконструкції кіноапарату. Як і обов'язковий збір на розвиток національного кінематографу: з відсотків касового збору від демонстрації зарубіжних фільмів у кінотеатрах, з — від телевізійної реклами і 10 — від реалізації відсотоків. А для інтенсифікації вітчизняного кінопродукції та підготовки сучасних фахівців створити телеканал «Культура» і державний інститут екранних мистецтв.

Міністерство вже робило такі законопроекти і підготувало «Основні напрями розвитку кінематографії в Україні до 2005 року». Отже, часом це одну спробу реанімувати вітчизняне кінообчизнато, зробити українське кіно невід'ємним чинником суспільної трансформації. Чи реально це за інших умов — побачимо вже найближчим часом.

Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ.

На знімку: кадр з телесеріалу «Чорна рада».

Фото Костянтин КРЮЧКОВА (УНІАН).

КАТЗТ «КАШТАН»

пропонує: (в асортименті)

- чоловічі та дитячі сорочки
- легкий жіночий одяг
- білизну

гарантує:

- елегантність
- екологічність
- швидкодоступність
- європейську якість

Фірмові магазини

у Києві:

- пр-т Перемоги, 123 тел. 444-20-41
- вул. Артема, 47 тел. 216-31-30
- вул. Софіївська, 3 тел. 228-63-12

Адреса КАТЗТ
03179, м. Київ,
пр-т Перемоги, 123
тел. 444-3253, 444-3403
тел./факс 444-20-40

Tacs Пригласити к участию в тендере

Страна: Украина, Крым
Предмет: Установка оборудования для Проекта «Оказание содействия в реформировании сельскохозяйственных и агропромышленных предприятий Джанкойского района Крыма»
Срок подачи заявок: 05.04.2000 г. 10:00
Регистрация тендер: 05.04.2000 г. 10:00

Описание: Поставка пилы для переработки отходов: Пертия 1: Один универсальный манипулятор (гидравлического типа) Пертия 2: Один универсальный вакуумный наполнитель для жидких продуктов с детектором брака Пертия 3: Один струбный маркер Пертия 4: Адап машина для нарезки ошей (кубиком, ломтиками и соломкой) Пертия 5: Одна машина для нарезки элтинок

К участию в тендере на равных условиях приглашаются все физические и юридические лица из стран-членов ЕС и стран-получателей содействия программ ТАС. Предлагателю к поставке указанные товары и/или услуги. Все предлагаемые к поставке товары должны произойти из стран-членов ЕС или стран-получателей содействия программы ТАС.

Для получения качества тендерной документации следует обращаться по адресу: Компания Agrifin Sotefin b. v. Контактные лица: г-н Й. ван дер Рит (J. van der Riet) или г-н Б. ван Гот (B. van Gort) P.O. Box 23055, 3300 KB Rotterdam, The Netherlands Тел. 31-10-287000, факс 31-10-288611 e-mail: info@agrifin.nl

Заявки на участие просим направлять по этому же адресу.

ОАО «Павлоградский станкозавод»

сообщает, что очередное общее собрание акционеров общества состоится 18 мая 2000 года в 10.00 в зале заседаний ОАО по адресу: 51413, Днепропетровская обл., с. Павлоград, ул. Промышленная, 1.

1. Отчет управления о результатах финансово-хозяйственной деятельности общества за 1999 год и основные направления деятельности на 2000 год.
2. Отчет ревизионной комиссии. Утверждение годового отчета и баланса общества за 1999 год.
3. Довідомки членів ревизионної комісії.

Предложения относительно повестки дня принимаются в письменном виде до 18 апреля 2000 года.

Регистрация участников собрания будет проводиться 18 мая 2000 года с 8.00 до 10.00 по месту проведения собрания.

Участникам собрания необходимо иметь при себе: документ, удостоверяющий личность; сертификат акция (только для акционеров); свидетельство о рождении ребенка (для родителей детей-акционеров до 15 лет); доверенность на право участия в собрании (для представителей акционеров).

Телефон для справок: (05632) 3-92-25. Проведение ОАО «Павлоградский станкозавод».

ВАТ «УкрНДПастмаш» (Київ — 252113, вул. І. Шевченка, 1) повідомляє про проведення загальної збори акціонерів 27 травня 2000 року о 12 годині у приміщенні бібліотеки.

Порядок денний: 1. Затвердження звіту ВАТ «УкрНДПастмаш» за 1999 рік, затвердження звіту ревізійної комісії, затвердження основних напрямів та основних показників на 2000 р., вибори правління та ревізійної комісії. Про документарне оформлення сертифікатів акцій, та залучення додаткових коштів акціонерів.

Початок реєстрації акціонерів 27.05.2000 р., з 10.00 до 11.30 годин.

Проведіння ВАТ «УкрНДПастмаш».

Правління ВАТ «Поліський універсам» повідомляє, що 22 травня 2000 року о 12 годині в приміщенні товариства по вул. Селівіднично, 24, відбулися збори акціонерів ВАТ «Поліський універсам».

- Порядок денний:
1. Звіт Правління товариства за 1999 р.
 2. Звіт Ревізійної комісії товариства за 1999 р.
 3. Затвердження фінансових результатів і річного балансу товариства за 1999 р.
 4. Приняття Положення про Спостережну раду.
 5. Приняття Положення про Ревізійну комісію.

Регістрація акціонерів — в 10 годин ранку. Тел. для дозвон — 417-68-08, 416-31-77.

Товариство з обмеженою відповідальністю виробничо-комерційна фірма «Київський комерційний центр», ідентифікаційний код 21633531, реорганізується у приватне підприємство «ІМАР». Ідентифікаційний код 21633531.

До уваги акціонерів ВАТ «Віншгородероботустан»

Повідомляємо, що загальні збори акціонерів відбулися 18.05.2000 року о 13.00 за адресою: Київська обл., м. Віншгород, вул. Набережна, 1, реставраційний акціонерів за 10.00.

- Порядок денний:
1. Звіт правління про результати фінансово-господарської діяльності товариства за 1999 рік.
 2. Звіт спостережної ради.
 3. Звіт ревізійної комісії та затвердження річного звіту і балансу товариства і довірчого підпису за 1999 рік.
 4. Вибори голови правління товариства.
 5. Вибори спостережної ради товариства.
 6. Вибори ревізійної комісії товариства.
 8. Рішення.

Для реєстрації акціонерів повинні мати при собі документ, що засвідчує його особу, та сертифікат акцій, а представники акціонерів, яких того ще довірено підписувати, та приватний чек з убора.

Дошки за тел.: (04564) 54664.

Проведіння ВАТ «ВЕТ».

Кадри для кордону: розумні, талановиті, гарні

Національна академія при кордонних військах України імені Богдана Хмельницького готує не тільки високопрофесійних вартових кордону, а й фахівців для МВС, Служби безпеки та охорони українських представництв за кордоном. В академії нарівні з юнаками оволодівають військовими знаннями, набувають навичок боротьби та стрільби, вивчають іноземні мови і абетку Морзе двісті дівчат — майбутніх офіцерів нашої армії. У вузі одержують дипломи військових і представники близького зарубіжжя. За сім років тут підготовлено більш як триста п'ятдесят офіцерів для збройних сил Молдови, Туркменістану, Вірменії та Грузії.

Ольга ВІТЕР.
Фото
Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Андрій ШЕВЧЕНКО:

Від любові до ненависті два кроки

Як ми вже повідомляли, після виграного «Міланом» матчу «всуку» (2:0) у «Ювентусу» в останньому турі Серії А Андрій Шевченко, який забив чотири м'ячі, вирушив до Києва. На замісць базі ФК «Динамо» у Кончі-Заспі він спілкувався з журналістами. Розмова тривала рівно один тайм — 45 хвилин.

— Після трьох нещасливих матчів у чемпіонаті і в нашому тренуванні, і у гравців виникло велике нетерпіння, — почав свою розповідь Андрій. — Шопорда, попереду ще сім турів. Однак подорожі були терміновими необхідними. Перемога над «Ювентусом» могла виявитися якраз вирішальною. І ми зловили її, отримавши небудяку силу морального імпульсу. Ажке трішки вже давно не програли і урештою оскільки турнірні таблиці Заспи, ми дуже реально готувалися до цієї зустрічі. І здавалося потужний підтримки турнір збірки успішно. До речі, обидва суперники неабияк популярні в усьому світі. Тому прямі трансляції поєдинку вели на багатьох країнах, у тому числі й на Україні.

— Андрію, племінні розмови футбольного авторитету Маттео Симоні, перебуваючи в Києві, скажи, чи не могли б і раніше завітати «Динамо» і успішно виступати за нього?

— Думаю Микити Павловича за таку оцінку. Хоча, як на мене, я почав вчасно, і на урештою чимось. Великий надійний Григорій Михайлович Сурскі і Валерій Васильович Добровольський, що відлучили мене з Києва до того як ще не був готовий до тактичних випробувань. Це великий успішний інститут київського «Динамо» в лізі чемпіонів про мене вже склалося певна думка. Зокрема «Мілан», це для мене ситуація конкретна мене у складі. А це мило вказувало на швидку адаптацію.

— Під яким не мило, як ви жинете і працюєте в Італії, чарівній країні. Як ви привчилися до нового місця? Чи відчували неможливість італійську явку? Скажіть, племінню, який чин поповнював нових італійських у зоні м'ячів у «Динамо», то вказали б чи не?

— Привчили мене швидко. Але в Італії, як і у більшості країн, від любові до ненависті — два кроки. Однак якщо вони вже подобаються, то це справді велика почуття. Ми, анбоні, бачили вказати на мою підтримку на трибунах, українські державні прапори. Коли заступили мене, завжди любили охоче. Не приховую, це мені дуже до вподоби. Та якщо команда грає нещадно, то краще не виходити на поле.

— Що стосується усього так і тут, то дуже схоже на «Динамо». І за будь-якої нагоди поспішаю додому. Хочу бачити хлопців, спілкуватися з ними. Хоча мій батько, мати і сестра з чоловіком живуть з мною в Мілані, все одно прагну на батьківщину. Не можу без однієї стіни, без київського «Динамо». І це з урахунок речі. Це не головне, повірте. Мені просто був потрібний прояв у якійсь новій якості. Не скажу, що все швидко відбувалося. Хоча вже недалеко від членив «Мілану». І, схоже, я не загубився в цьому турнірі. Хотів довести всім, що футболіст з України та інших країн, що вказали раніше до складу Союзу, спроможний успішно грати в такому сильному чемпіонаті, як італійський.

— У перші тижні промовляли про можливість, ніби ми приєдналися до великої групи італійської команди.

— Так, це правда. Десять років тому я побував у цьому містечку у складі італійської команди «Динамо» (Київ) на міжнародному турнірі. В Атронеї вони створювали чийсь клуб. Контактую з улюбленими друзями, моєю матір. Цього року закінчився новий датський турнір, на який запрошено юнік динамізму. Постарався обов'язково побувати на цих змаганнях.

— Якщо не застерігає, порівняю коментарі гри «Динамо» і «Мілан». Що спільного між цими командами?

— І Добровольський, і Даккерів прагнуть до результату. Але підходять у них різні та методи гри, і напрямки так само. Визначати, це правильно, а це краще — не в мої компетенції. Ажке я професіонал.

— А у команди в цих клубах такий різний? — Гадано, вони приблизно однакові. Скажімо, база «Динамо» з її суперкомплексним відновлювальним центром не має аналога в світі. В «Мілані» все більш по-домашньому. Тренувальний центр не такий ультрасучасний, як київський. Але розташований у затишному місці. Мабуть, тому, що дає від міста, ніж Кончі-Заспа. — Ви помітили, чому забиває. Чи не задрать вам через це партнери?

— Так, це правда. Десять років тому я побував у цьому містечку у складі італійської команди «Динамо» (Київ) на міжнародному турнірі. В Атронеї вони створювали чийсь клуб. Контактую з улюбленими друзями, моєю матір. Цього року закінчився новий датський турнір, на який запрошено юнік динамізму. Постарався обов'язково побувати на цих змаганнях.

— Якщо не застерігає, порівняю коментарі гри «Динамо» і «Мілан». Що спільного між цими командами?

— І Добровольський, і Даккерів прагнуть до результату. Але підходять у них різні та методи гри, і напрямки так само. Визначати, це правильно, а це краще — не в мої компетенції. Ажке я професіонал.

— А у команди в цих клубах такий різний? — Гадано, вони приблизно однакові. Скажімо, база «Динамо» з її суперкомплексним відновлювальним центром не має аналога в світі. В «Мілані» все більш по-домашньому. Тренувальний центр не такий ультрасучасний, як київський. Але розташований у затишному місці. Мабуть, тому, що дає від міста, ніж Кончі-Заспа. — Ви помітили, чому забиває. Чи не задрать вам через це партнери?

— Так, це правда. Десять років тому я побував у цьому містечку у складі італійської команди «Динамо» (Київ) на міжнародному турнірі. В Атронеї вони створювали чийсь клуб. Контактую з улюбленими друзями, моєю матір. Цього року закінчився новий датський турнір, на який запрошено юнік динамізму. Постарався обов'язково побувати на цих змаганнях.

— Якщо не застерігає, порівняю коментарі гри «Динамо» і «Мілан». Що спільного між цими командами?

— І Добровольський, і Даккерів прагнуть до результату. Але підходять у них різні та методи гри, і напрямки так само. Визначати, це правильно, а це краще — не в мої компетенції. Ажке я професіонал.

— А у команди в цих клубах такий різний? — Гадано, вони приблизно однакові. Скажімо, база «Динамо» з її суперкомплексним відновлювальним центром не має аналога в світі. В «Мілані» все більш по-домашньому. Тренувальний центр не такий ультрасучасний, як київський. Але розташований у затишному місці. Мабуть, тому, що дає від міста, ніж Кончі-Заспа. — Ви помітили, чому забиває. Чи не задрать вам через це партнери?

— Так, це правда. Десять років тому я побував у цьому містечку у складі італійської команди «Динамо» (Київ) на міжнародному турнірі. В Атронеї вони створювали чийсь клуб. Контактую з улюбленими друзями, моєю матір. Цього року закінчився новий датський турнір, на який запрошено юнік динамізму. Постарався обов'язково побувати на цих змаганнях.

— Якщо не застерігає, порівняю коментарі гри «Динамо» і «Мілан». Що спільного між цими командами?

— І Добровольський, і Даккерів прагнуть до результату. Але підходять у них різні та методи гри, і напрямки так само. Визначати, це правильно, а це краще — не в мої компетенції. Ажке я професіонал.

— А у команди в цих клубах такий різний? — Гадано, вони приблизно однакові. Скажімо, база «Динамо» з її суперкомплексним відновлювальним центром не має аналога в світі. В «Мілані» все більш по-домашньому. Тренувальний центр не такий ультрасучасний, як київський. Але розташований у затишному місці. Мабуть, тому, що дає від міста, ніж Кончі-Заспа. — Ви помітили, чому забиває. Чи не задрать вам через це партнери?

— Так, це правда. Десять років тому я побував у цьому містечку у складі італійської команди «Динамо» (Київ) на міжнародному турнірі. В Атронеї вони створювали чийсь клуб. Контактую з улюбленими друзями, моєю матір. Цього року закінчився новий датський турнір, на який запрошено юнік динамізму. Постарався обов'язково побувати на цих змаганнях.

— Якщо не застерігає, порівняю коментарі гри «Динамо» і «Мілан». Що спільного між цими командами?

— І Добровольський, і Даккерів прагнуть до результату. Але підходять у них різні та методи гри, і напрямки так само. Визначати, це правильно, а це краще — не в мої компетенції. Ажке я професіонал.

— Якби більше спілкувався з тренерами іншого амплуа — Костякуто, Амбросіні, Альбертіні. Вони радять мене успішно. Що ж до нападників, то кожен з них має власні свої переваги. Однак мета у нас єдина — перемога «Мілана». Особливо для мене це має значення, хто забиває. Можливо, хтось про це нічого сказати, не знаю. Це має бути жодних конфліктів. Навіть після нещасливих ігор.

— Якось Зюніччів Бобан виступав на правому промісті пенальті... — Хорват за націоналізмом, Бобан ставиться до мене з симпатією. Ми в країні, які не вказують до Єврозону. І ставлення до нас схоже. Намагаємось допомогти одні одному і на полі, і в житті.

— Коли ви залишалися в югославській команді з «Міланом» і «Ювентусом», до вас підіймали тележурналістів і ви показували інтерв'ю з ними і в запитаннях. Отже, італійською у вас все гаразд?

— На жаль, поки що більше російською. А на запитання відповідаю загальними фразами, які лягають до будь-якого моменту. Вонажма, я спілкуюсь, намагаюсь, оскільки розмовною мовою. Хочу говорити проповідаю, але це дуже важко. Відомо, що граматика італійської мови складна. Знаючи, я дуже ніколи, боюсь помилятися. Але не знаю, а трішки науку швидко.

— Скажіть, президент «Мілана» Сільвіо Берлусконі пообіцяв вам поїхати до свого дому, якщо заб'єте 25 м'ячів. Що ж, для досягнення мети залишилися зовсім небагато — чотири голи.

— Насправді ймовірно не про драгоцінний, а про те, що президент має бути в місті. І в користувачу тимчасово, як захочу. Або з хлопцями поїхати відпочити, або сам. Та все це нещадно. Головне — забити голи.

— Хто для вас найінформативніший в п'яті?

— Коли команда перемігала, то всі патрили добрі. Професіонал має знаходити спільну мову з будь-яким партнером.

— До речі, в «Мілані» один вказує до гри, у «Ювентусі» — інші. Як не позначитися на вказівках виступає?

— Істотно не позначиться. Я намагаюсь не відходити від стандартних динамічних принципів, виступаючи в Італії. Регулярно телефоную до Валерія Васильовича, консультуюсь.

— Це — додатковий тренуєш підтримку київської форми.

— Цікаво, якщо вирішено жити в Італії чи в Україні?

— Я про це ще не думаю (сміється).

На прощання Андрій Шевченко пообіцяв, що попереду у нас ще чимало таких зустрічей.

ВІДПОВІДЬ БРАНСЬКИХ.

Потуга у п'яті зі справжнім професіоналом Кот Мохамедом спробував надати коментарів після першого добути не на користь українського партнера.

Вичинили грузин стегати поспівача: «Саша, на їх повторюю мій по-українськи, аж бачу я все починаю» (репортаж про матч «Динамо» — «Баварія», 22.03.00, п. 1).

Доводиться погодитися з Юрієм Івановим: «Не можна ж грати репортаж без пауз і акцентів», а з допомогою «хура, режисери, редактори» спробувати опонувати коментарському справу. Лишень, борючись нас, Боже, не експериментувати на глупих.

Нехай ось «українське явище як для УТ-1, так і для «Футболу від УТН» потрапляє на доробочий, як і тому перекладачів італійського й українського ефіру. Недай нам Гливинський поспішає до внутрішніх потреб керівництва УТ-1, а вже побувшись «купи надмірної інформації, статистики, необов'язкових екскурсів» — ший «ниту» грати, приїде до мільйонної аудиторії професіоналів з великої літери.

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «ниту» грати, якщо вони завантажують регулярно знаходити звуко-зорових тур?

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «ниту» грати, якщо вони завантажують регулярно знаходити звуко-зорових тур?

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «ниту» грати, якщо вони завантажують регулярно знаходити звуко-зорових тур?

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «ниту» грати, якщо вони завантажують регулярно знаходити звуко-зорових тур?

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «ниту» грати, якщо вони завантажують регулярно знаходити звуко-зорових тур?

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «ниту» грати, якщо вони завантажують регулярно знаходити звуко-зорових тур?

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «ниту» грати, якщо вони завантажують регулярно знаходити звуко-зорових тур?

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «ниту» грати, якщо вони завантажують регулярно знаходити звуко-зорових тур?

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «ниту» грати, якщо вони завантажують регулярно знаходити звуко-зорових тур?

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «ниту» грати, якщо вони завантажують регулярно знаходити звуко-зорових тур?

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «ниту» грати, якщо вони завантажують регулярно знаходити звуко-зорових тур?

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «ниту» грати, якщо вони завантажують регулярно знаходити звуко-зорових тур?

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «ниту» грати, якщо вони завантажують регулярно знаходити звуко-зорових тур?

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «ниту» грати, якщо вони завантажують регулярно знаходити звуко-зорових тур?

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «ниту» грати, якщо вони завантажують регулярно знаходити звуко-зорових тур?

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «ниту» грати, якщо вони завантажують регулярно знаходити звуко-зорових тур?

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «ниту» грати, якщо вони завантажують регулярно знаходити звуко-зорових тур?

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «ниту» грати, якщо вони завантажують регулярно знаходити звуко-зорових тур?

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «ниту» грати, якщо вони завантажують регулярно знаходити звуко-зорових тур?

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «ниту» грати, якщо вони завантажують регулярно знаходити звуко-зорових тур?

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «ниту» грати, якщо вони завантажують регулярно знаходити звуко-зорових тур?

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «ниту» грати, якщо вони завантажують регулярно знаходити звуко-зорових тур?

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «ниту» грати, якщо вони завантажують регулярно знаходити звуко-зорових тур?

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «ниту» грати, якщо вони завантажують регулярно знаходити звуко-зорових тур?

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «ниту» грати, якщо вони завантажують регулярно знаходити звуко-зорових тур?

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «ниту» грати, якщо вони завантажують регулярно знаходити звуко-зорових тур?

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «ниту» грати, якщо вони завантажують регулярно знаходити звуко-зорових тур?

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «ниту» грати, якщо вони завантажують регулярно знаходити звуко-зорових тур?

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «ниту» грати, якщо вони завантажують регулярно знаходити звуко-зорових тур?

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «ниту» грати, якщо вони завантажують регулярно знаходити звуко-зорових тур?

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «ниту» грати, якщо вони завантажують регулярно знаходити звуко-зорових тур?

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «ниту» грати, якщо вони завантажують регулярно знаходити звуко-зорових тур?

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «ниту» грати, якщо вони завантажують регулярно знаходити звуко-зорових тур?

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «ниту» грати, якщо вони завантажують регулярно знаходити звуко-зорових тур?

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «ниту» грати, якщо вони завантажують регулярно знаходити звуко-зорових тур?

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «ниту» грати, якщо вони завантажують регулярно знаходити звуко-зорових тур?

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «ниту» грати, якщо вони завантажують регулярно знаходити звуко-зорових тур?

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «ниту» грати, якщо вони завантажують регулярно знаходити звуко-зорових тур?

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «ниту» грати, якщо вони завантажують регулярно знаходити звуко-зорових тур?

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «ниту» грати, якщо вони завантажують регулярно знаходити звуко-зорових тур?

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «ниту» грати, якщо вони завантажують регулярно знаходити звуко-зорових тур?

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «ниту» грати, якщо вони завантажують регулярно знаходити звуко-зорових тур?

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «ниту» грати, якщо вони завантажують регулярно знаходити звуко-зорових тур?

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «ниту» грати, якщо вони завантажують регулярно знаходити звуко-зорових тур?

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «ниту» грати, якщо вони завантажують регулярно знаходити звуко-зорових тур?

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «ниту» грати, якщо вони завантажують регулярно знаходити звуко-зорових тур?

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «ниту» грати, якщо вони завантажують регулярно знаходити звуко-зорових тур?

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «ниту» грати, якщо вони завантажують регулярно знаходити звуко-зорових тур?

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «ниту» грати, якщо вони завантажують регулярно знаходити звуко-зорових тур?

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «ниту» грати, якщо вони завантажують регулярно знаходити звуко-зорових тур?

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «ниту» грати, якщо вони завантажують регулярно знаходити звуко-зорових тур?

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «ниту» грати, якщо вони завантажують регулярно знаходити звуко-зорових тур?

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «ниту» грати, якщо вони завантажують регулярно знаходити звуко-зорових тур?

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «ниту» грати, якщо вони завантажують регулярно знаходити звуко-зорових тур?

Шановні захисники честі пана Гливинського, ніхто не применшує його «темпераменту» і «оптимістичності», але навіщо й у такій кількості експлуатувати «

ЗОЛОТА ФОРТУНА — ОЛІМП МІЖНАРОДНОГО ВИЗНАННЯ

Днями з Грузії повернулася делегація керівників Міжнародного Рейтингу популярності та якості товарів і послуг «Золота Фортуна». У столиці цієї дружньої держави Тбілісі відбулася церемонія вручення найвищих нагород Рейтингу найдостойнішим синам грузинського народу. Визну Акції Рейтингу в Грузії було проведено з метою розвитку та зміцнення україно-грузинських зовнішньо-політичних відносин, а також розширення зв'язків у галузі культури, науки і промисловості. З благословіння Митрополита Київського та всієї України Володимира під час Акції було вручено і 4 найвищих церковних нагороди. Зокрема, Орден «Святого Князя Володимира» I ступеня одержав Президент Грузії Едуард Шеварднадзе.

ЕДУАРД ШЕВАРДАДЗЕ,
Президент Грузії, нагороджений орденом
«Святого Князя Володимира» I ступеня
та володар «Кришталевого Рогу Достатку»

НАНУЛІ ШЕВАРДАДЗЕ,
президент міжнародної асоціації
«Жити Грузії — за мир та життя», нагороджений орденом «Святої Анни» II ступеня

КАТОКОС ІЛІЯ-II,
Патріарх всієї Грузії, нагороджений орденом
«Святого Князя Володимира» II ступеня
та **ДМИТРО АКИМОВ**, Голова Дирекції Рейтингу «Золота Фортуна»

МІРАБ КАКУЛІЯ,
віце-президент Національного
Банку Грузії, нагороджений
орденом «За трудові досягнення»
IV ступеня

ТАМАЗ ГАІАШВІЛІ, Голова Радн
директора авіакомпанії «Айрзена»
Грузинської авіації, нагороджений
орденом «Святого Дмитра
Солунського» IV ступеня

ДЖЕМАЛ ІНАШВІЛІ,
начальник морського порту Поті,
нагороджений орденом
«За трудові досягнення»
IV ступеня

НІНО ГЕОРГАДЗЕ,
міс Грузії-99
та **МОРГАНА МОНТЕС**,
міс Бразилії, володарки
«Срібних корон» Рейтингу

ГЕОРГІЙ МШВІДОБАДЗЕ,
генеральний директор СШС (компанія вин та алкогольних напоїв),
нагороджений орденом «За трудові
досягнення» IV ступеня

Переможці та лауреати фіналу VI Міжнародного Рейтингу популярності та якості товарів і послуг «Золота Фортуна»

СЕРГІЙ ГРИНЕВЕЦКИЙ,
голова Одеської
облдержадміністрації,
нагороджений орденом
«За трудові досягнення»
IV ступеня

СТЕПАН КОВАЛЕНКО,
начальник
ДГО «Жито-Інвест».
Підприємство —
переможець Рейтингу,
володар «Кришталевий
Рог Достатку»

ПАВЛО ЗАГОРДНЮК,
голова правління
концерту «Надра».
Концерт
нагороджений
Почесним дипломом
лауреата Рейтингу

ЛЕОНІД ГОНЧАРОВ,
голова правління
концерту
«Українська мелодія».
Концерт нагороджений
Почесним дипломом
лауреата Рейтингу

СТАНІСЛАВ АРЖЕВІТИН,
голова правління
експертного Банку
«Акіо».
Банк нагороджений
Почесним дипломом
лауреата Рейтингу

ВАСИЛІЙ МИХАЙЛОВ,
ректор Київської державної
Академії водного транспорту.
Академія — переможець
Рейтингу, нагороджена
«Кришталевим Мечем»
та «Срібним Мечем у пелюстці»

ОЛЕГ БІЛИЙ,
генеральний директор
концерту
«Adam Orel AG» в Україні.
Концерт нагороджений
Почесним дипломом
лауреата Рейтингу

Компанія
«Проктер енд Гембл».
нагороджена
Почесним
дипломом
лауреата
Рейтингу

ПЕТРО ПЕРЕТАТКО,
генеральний директор
БАТ «Піно» — безалкогольний
комбінат «Славутич»,
нагороджений орденом
«За трудові досягнення»
IV ступеня

ОЛЕКСАНДР МАЦКО,
директор Київського
заводу шліфувальних він
«Столичний».
Підприємство нагороджено
Почесним дипломом
лауреата Рейтингу

Переможці та лауреати фіналу VI Міжнародного Рейтингу популярності та якості товарів і послуг «Золота Фортуна»

Нові пріоритети у житловому будівництві

МИХАЙЛО ГОЛИЦЯ,
заступник голови Київської міської
держадміністрації, начальник головного
управління житлового забезпечення,
нагороджений орденом
«За трудові досягнення» IV ступеня

одні з пріоритетних напрямків тієї соціально-економічної політики, яка провадиться у Києві.
Нинішнього року Київська міська державна адміністрація планує збільшити обсяги житлового будівництва на 20 відсотків, а у 2001 році довести їх до 1 млн. м².

Порт «Южний» — погляд у XXI століття

ВОЛОДИМИР ІВАНОВ,
начальник порту «Южний»,
нагороджений орденом
«За трудові досягнення» IV ступеня

Порт «Южний» сьогодні — це могутнє підприємство, оснащене сучасними портовими кранами, судномантажувачами, суднорозвантажувачами; 102,5 тис. м² відкритих складських приміщень, якірна стоянка на 24 судна, рейдовий причал з глибиною біля причалу до 14 метрів, підхідний канал з глибиною 15,5 м.

Начальник порту «Южний» Володимир Григорович Іванов — почесний працівник морського флоту СРСР, академік транспортної Академії України, депутат Одеської обласної Ради. Він взяв на себе керівництво портом «Южний» у 1984 році. Всі ці роки і посадовити не припиняє напружену роботу. Створено прецедентний колектив, завдяки якому порт став у один ряд з провідними портами України.

— Я вірю, що прийдє час, коли «Южний» досягне рівня провідних Європейських портів, — сказав Володимир Іванов.

Вигідне географічне положення України відомо та її морських портів старі як і самі умови для участі порту «Южний» у загальноєвропейських транспортних коридорах. Порт «Южний» виокремлює лідером серед морських портів України з білагострою, розвитку житлового фонду та об'єктів соціально-культурного призначення.

Легенда, народжена Араратською долиною

АРА ГРИГОРІАН,
голова українського представництва
Єреванського кон'ячного заводу.
Фірма «Вірменські коньяки» нагороджена
«Кришталевим Рогом Достатку»

з найперспективніших для нашої продукції. Тому тут з особливою відданістю сприйняли нагородження «Кришталевим Рогом Достатку» підприємства «Вірменські коньяки» найпрестижнішим в Україні і відомим у світі Рейтингом «Золота Фортуна».

З року в рік у столиці зростають обсяги житлового будівництва, зменшується кількість людей, що потребують покращення житлових умов, збільшується кількість новоселив. Міською владою впроваджуються нові напрями житлового будівництва: можливість для пильових категорій червонокнижки придбати квартиру за половину вартості, кредити молодим сім'ям, інші механізми забезпечення громадян житлом і залучення коштів населення у житлове будівництво. Важливу роль в усіх цих процесах відіграє Державна госпрозрахункова організація «Житло-інвест» — один з основних підрозділів Головного управління житлового забезпечення Київської міської державної адміністрації.

Михайло Голіца зазначає:

— Київська міська державна адміністрація, Головне управління житлового забезпечення і його підрозділ, Державна госпрозрахункова організація «Житло-інвест» розглядають вирішення житлового питання як

Феодосійське підприємство із забезпечення нафтопродуктами працює на перспективу

ОЛЕКСАНДР БАРТЕНЬОВ,
директор Феодосійського підприємства із забезпечення нафтопродуктами,
нагороджений орденом
«За розбудову України»
Івані Михайла Грушевського
IV ступеня.

Підприємство —
володар «Кришталевий
Ріг Достатку»

Феодосійське підприємство із забезпечення нафтопродуктами належить до важливих об'єктів паливно-енергетичного комплексу держави і сьогодні є підприємством з державною формою власності.

Аналіз динаміки фінансово-економічних та виробничих показників роботи Феодосійського підприємства із забезпечення нафтопродуктами переконливо показує високі та стабільні темпи зростання виробництва за період 1997—1999 років. Так, за цей період обсяг перевалки нафти зріс більш як у п'ять разів, і за 1999 рік вже становив понад 4 млн. тонн нафти і нафтопродуктів. Варто зауважити, що підприємство є основним платником податків у Феодосійському регіоні. Так, відрахування грошових коштів до бюджету усіх рівнів 1999 року становило понад 26 млн. гривень, що в 7,5 раза більше, ніж в 1997 році.

Отже, Феодосійське підприємство із забезпечення нафтопродуктами — найлінійна опора Президента та уряду, а також місцевій владі у Феодосійському регіоні з відносною життю економічної програми Президента. Підтвердженням цьому є те, що це підприємство має 2-річну програму нарощування обсягів перевалки нафти. Відповідно до цієї програми підприємство уклало довготривалі контракти на перевалку нафти і нафтопродуктів загальною обсягом 450—500 тисяч тонн. Це дасть змогу в 2000 році збільшити в 1,5 раза відрахування до бюджету.

Аеробуд будує швидко і якісно

АНАТОЛІЙ ГОЛЬДА,
генеральний директор
АТ «Аеробуд».
Підприємство —
переможець Рейтингу, володар
«Кришталевий Ріг Достатку»

Акціонерне товариство «Аеробуд» було створене 5 років тому на базі організації промислового будівництва. Нині тут успішно займаються двома напрямками — будівництвом, ремонтом та реконструкцією злітно-посадочних аеродромних смуг, а також будівництвом висотних будівель.

Про високу професійну майстерність фахівців, що тут працюють, свідчить прекрасна реконструкція аеродрому «Бориспіль».

Керівництво фірми надзвичайно вимогливо підходить саме до кваліфікації персоналу. Слід наголосити, що понад 20 працівників нині навчаються за кошт компанії в різних будівельних вузах. Аж на думку Анатолія Гольди, академік науки у наданні працівникам сьогодні — у майбутньому фірма досягне визначних успіхів.

Керівництво компанії бачить і про соціальний захист своїх робітників. Тут завжди високо виплачують заробітну плату, дають премії, оплачують складні хірургічні операції, що надзвичайно актуально, — надають працівникам квартири!

Компанія «Аеробуд» у своїй роботі й надалі стрімко рухатиметься вперед, застосовуючи новітні будівельні технології, поєднуючи пікулюючи про соціальний захист своїх робітників.

Анатолій Гольда підкреслює, що Вєсукраїнський Відритий Рейтинг популярності та якості товарів і послуг «Золота Фортуна» в Україні робить дуже важливу суспільну справу, відзначаючи кращих із кращих. Оскільки в непростих економічних умовах нашої молоді держави просто необхідні підприємства та особистості-майки, на які обов'язково будуть риватися інші.

Прагнення мандрувати завжди супроводжуватиме людину

СЕРГІЙ ДУКА,
генеральний директор
туристичної фірми «Сам».
Фірма нагороджена
Почесним дипломом
лауреата Рейтингу

Фірма «САМ» — визнаний лідер туристичного ринку України, — сьогодні пропонує туристичні програми до 50 країн світу. Фірма входить до п'яти лідерів сервісу туристичних фірм України, хоча розвиває цей напрямок діяльності з 1997 року. Посідає третє місце серед 42-х українських агентств з реалізації авіаквитків. Стала третьою українською туристичною агенцією, яка отримала акредитацію у Міжнародній асоціації авіаперевізників. Порівняно з минулим роком обсяг продажу турів збільшився на 3-10 %.

Генеральний директор ТОВ «Туристична фірма «САМ» — Сергій Дук, оскільки й з сервісу та зусиль фірми. Він впевнений у тому, що:

«Прагнення мандрувати, бачити нові країни та пізнавати незнайоме завжди супроводжуватиме людину. Туризм — це радість від відпочинку та захоплення новими країнами, нові прикраси. Але найважливіше — це створити туристичний продукт, який неможливо заздалегідь потрапити в руки, переітри, адже він купується майбутній час. Завдання співробітників туристичної фірми «САМ» — зробити так, щоб від нас заздалегідь клієнт не тільки залишився задоволені, а й знервував до нас ще раз. Це важко, але благодатна праця».

5+2

3-за лаштунків

Театр залишається

Цього тижня, напередодні вручення премії «Київська пектораль», пішов з життя режисер-франківець Володимир Опанасенко, легендарний Опанас, герой театрального процесу 60-х і подальших років. Його було кому згадати добрим словом, адже театральні брати на церемонії вручення «Пекторалі» збиралось, як завжди, багато. Сам Опанас любив несподіванки, і оце прощання з режисером саме в День театру було останньою з його несподіванок. Що ж, театр завжди залишається театром.

...У «Пекторалі» є прикриття: пекторальне якійсь секрет: і часто зають, іноді навіть відмовляються від участі — але ось уже десять літ день її вручення все одно є справжнім святом. Кого вітали з преміями цього року? Наталю Сумську, Юрія Махуту й Дмитра Лаленкова — за акторські роботи, Шевета Абусаєва — за режисерську, Дмитра Лаленкова — за сценарію «Трьох сестер», Михайла Чемерзія — за музичну до вистави «Емма», Анастасію Хостюкову — за режисерський дебют («Кінь IV, ця вистава відома й крапцю виставою року»). «Пектораль» отримав Театро на Дніпро (за «Прігоди Тома Соєра»). Цього року вперше нагороджували «сербіями» — грамотами переможців, і фіналістів. Самі «Пекторалі» змінили свій вигляд (хтозна — чин на крапці). Була й одна похитна

Коллекція Сергія Григор'єва «Сучасні молодіжні форми».

Фото Світлана КРАВЦА (УНІАН).

Диктатура моди

Слухняне волосся плюс шаленті форми

Природно, що саме в екстравагантному Львові було проведено фестиваль-конкурс перукарської майстерності, мажиклу та манікюру. Називався він «Світ крас — «Віт крас — «Віт крас». Ідея творчому змаганню належала Спільні перукарі Львівщини. А місцем демонстрації неординарних художніх рішень став Центр творчості дітей та юнацтва Галичини.

Про те, що було і буде

Утьосов-яблучко від Одеси-яблучки

«Спасибі тобі за те, що ти мене народила». — так написав Леонід Утьосов в одному з листів, адресованих Одесі-маті. А любов чиста до свого видатного сина особливо відчутна нині. Саме цими даними тут відзначають 105-річчя від народження Леоніда Іосифовича. На численних некрох його тепло задувають ті, кому пошастало багачи, знати, слухати артиста за життя. Одесити прихотять до будинку на вулиці Утьосова, щоб покласти квіти (донедавна тут був такий провулок Трикутний, де й народився джамжені в актор). Шанувальники також сподіваються, що в місті нарешті буде відкрито музей достойного сина. А експонати давно вже зібрано ентузіастами.

Відроджений «Рідний край»

На базі філологічного факультету Державного педагогічного університету вийшов у світ перший номер альманаху «Рідний край». Це наукове публіцистичне художньо-літературне видання — продовження біографічного першого легендарного періодичного українського часопису з однойменною назвою, що з'явився на початку минулого століття в Полтаві. Тоді ним опікувались Олена Пчілка й Панаас Мирний. Нині в редакцелі академік Микола Жулинський, професор Михайло Носко, Володимир Пашенко, а серія майже літосіт авторів — Валерій Шевчук, Борис Олімпік, Михайло Шевченко та інші. В нетопному переліку першого чи другого альманаху рубрики — «Сторінки історії», «Публіцистика», «Мовознавство», «Проза», «Поетія»...

Це — зовсім нові танці

Кинни вже не уявляють культурного життя свого міста без фестивалів сучасної хореографії. Ці видюшні заворувають, руйнують стереотипи, знайомлять зі світовими досягненнями в новітньому балеті. Наступний фестиваль «Танець XXI століття» в Національному драмтеатрі імені Лесі Українки намічено на 8 квітня.

Погода

1—2 квітня в Україні короточесні дощі. Вітер південно-східний, 5—10 м/с. Температура вночі 2—8, вдень 6—12 градусів тепла.

На Київщині часом дощ. Температура вночі 1—6, вдень 9—14 градусів вище нуля.

Український гідрометцентр.

У наших колег

Не газетні підвали, а винні погрібці

Цього року у кілька разів скоротились бюджетне фінансування збиткових газет, а таких у Харківській області з 27 — 25. У зв'язку з цим колегі управління в справах преси та інформації прийняла рішення: на її підтримку, вправильне рішення. Газети мають зменшити витрати на виробництво і почати заробляти. У хід піду не лише традиційні методи отримання прибутку за рахунок реклами і розважальних друкованих додатків, а й заснування спільних з комерційними структурами підприємств, створення при редакцях кафе, магазинів, юридичних консультацій, виробництво товарів сільськогосподарського призначення.

Харків.

Микола КОСІЙ.

Афіша

Не лише для втаємничених

Є думка, що театральний фестиваль «Мистецтве безсілья» — лише для втаємничених. Але помітно, що програма міжнародного фестивалю зростає щороку і для ширшої публіки. Прімером, наступний тиждень «Безсілья» присвячений балету, це своєрідний фестиваль у фестивалі — «Весна священная». І можна прогнозувати, що замикають і балетомінімі, і просто любителям. Бо програма того варті: 3 квітня в Опері — спектакль компанії «Ариадна» з Борода, 7 квітня — виступ виконавців Київської академії мистецтв.

Тісно буде й на виставі Кучинського «Винний сир» з Алоє Рогоженкою в ролі Ратиславської (6 квітня, Театр імені Франка). А «лабораторія» публіка кімфатиме від речей, про які багато чула, але в Києві це не бачила. «Медеса» афінського камерного театру (5 квітня у Російській драмі) і сторонишній тусуарський театр тіней «Карагоз» (9 квітня в Театрі маріонеток, Полтав). Вітм, Київ же не бачив наставу брестського «Життя Галілея», хоч що виставу привезуть не бачи-звідси, а з Івано-Франківська, і покажуть 7 квітня у Молодому театрі.

Іван ГУЛЯЙ.

Час нот

Свій Олімп, свої боги...

Гурт «Вогні Відоллясова» випустив новий альбом «Хвилі Амура». На обкладинці альбому — музиканти в античних стріпах.

Присвячую виходу альбому прес-конференцію хлопці провели, шойно повернувшись із фольклорного фестивалю в Будапешті. Лідер гурту Олег Скрипка вважає нову збірку пісень підсумком 10-річної діяльності команди. Тому випуск альбому чекали, як ніколи. «Тут чимало старих пісень у новій обробці, — повідомляють Олег, — Старі пісні, як діти, їх і неможливо забути». А щоб після дозвілля наступної сходили в творчий біографію не відчувати поразки, «везишники» не збавлять темпа. Попереду — концерти в Ризі, Санкт-Петербурзі, Москві, а також — у рідній столиці. Це — запис синглу з військовими хором.

Катерина ОЛЕКСІЄНКО.

Лідер гурту Олег Скрипка вважає нову збірку пісень підсумком 10-річної діяльності команди.

Фото Івана ТИМЧЕНКА.

Голос України

Засновник і видавець — Верховна Рада України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса ВР України: 252019, Київ-19, вул. М.Грушевського, 5.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Несторова, 4.

ТЕЛЕФОНІ:

для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-86-50, 441-89-34, 441-89-44, 449-85-62.

E-mail: sekret@glolos.rlc.com

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

Редакцій не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Рукописів не повертаємо.

Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА. Перший заступник головного редактора Анастасія ГОРЛОВ. Редакція: Олександр БІЛІК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДІМСЬКИЙ, Світлана ЛИСАРЕНКО, Анастасія СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДІДА. Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

Свідомо про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім невіді й понідків). Українською і російською мовами. Індекс 60055. Заліковий тираж 179041.

Комітет друку видавництва «Преса України», 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Зам. 0311057. 12 3 4 5 6 7 8 9 0